NĂM THỨ MƯỜI BỐN, SỐ [illegible] 2884 — MỖI SỐ : 0$04 — NGÀY THỨ HAI 25 và THỨ BA 26 OCTOBRE 1926

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao	8$00	4$00	2$00	1$00
Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	9 00	4.50	2.25	
Ngoại-quốc	14 00	7.00	3.60	
Các làng và các công sở	10 00	5.00	2.50	

Mua báo cứ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng. Các ngài mua báo xin gửi trả cho tiền trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
TÉLÉPHONE n° 180

DEPOT LEGAL INDOCHINE Nº 1642

PUBLICITÉ

Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion. . . . . 0$30 le c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$80 le c/m
Petites annonces classées. . . . 0$20 la ligne

Các chốn thôn-quê nên có một nơi xem sách

Muốn cho dân-trí mở mang, tất phải nhờ về sự học, sự đọc sách và sự đọc báo; cho nên nước nào học-đường mở nhiều, số người theo học nhiều, thư viện mở nhiều, số người đọc sách đọc báo cũng nhiều, thì cái trình-độ dân-trí nước ấy tất là cao; trái thế thì sự giáo-dục tất là không phổ cập, trí-thức của nhân dân tất là chưa mở mang, cái trình-độ tiến-hóa ở trong nước tất phải thua kém. Nghiệm cái số học-đường và thư viện ở trong nước nhiều hay ít, thì biết cái số người theo học và người đọc sách đọc báo nhiều hay ít; nghiệm cái số người theo học và người đọc sách đọc báo nhiều hay ít, thì biết cái trình-độ tiến-hóa của dân-tộc ấy thấp hay cao.

Ở xã-hội ta xưa kia, học-đường tuy có, mà thư-viện mở ra cho nhân-dân đến đọc sách thì tất là không. Từ ngày phép học đổi mới đến giờ, học-đường mở ra cũng đã nhiều, (các nơi thành-phố, tỉnh lỵ phủ lỵ và huyện lỵ có trường học đã đành, các chốn thôn quê cũng đã nhiều nơi mở được trường làng), số người theo học cũng một ngày một đông, đó cũng là một việc đáng mừng cho sự tiến-hóa của nước nhà. Còn đến thư-viện, thì hãy còn hiếm có lắm, chỉ ở một vài thành phố lớn mới có, còn thư-viện của các học hội mở ra, cũng chỉ ở một vài tỉnh lỵ có. Ở một nước dân số đến hơn hai mươi triệu, mà thư-viện ít quá đến như thế, dân-trí Việt-Nam hãy còn lù lấp, xem một việc ấy, cũng đã đủ biết được đại khái rồi.

Kìa xem như ở nước Tchécoslovaquie mới bắt đầu mở thư viện được năm năm nay, mà bây giờ số thư viện đã có được đến 13000 nhà, số người đọc sách, một trăm người đã được đến bảy, ở nước Slovaquie, xưa kia chưa có, mới từ khi đặt dân chính phủ đến nay, cũng đã có được 2134 cái thư viện và 150.000 quyển sách. Nước ta ví với các nước văn minh tiên tiến, trí thức cách xa đến mấy mươi dặm đất đã đành, mà ví với những dân tộc nhỏ ở Âu-châu vừa kể ở trên kia, cách nhau cũng còn xa lắm, vậy cũng là một việc bà con ta nên để ý đến vậy.

Ở các chốn thôn quê ta, cũng đã nhiều nơi mở được trường sơ học, bây giờ tưởng nên nhân đó mà mở thêm thư viện. Thư viện làm phụ thuộc ngay vào trường học, cho bớt phí tổn và đỡ công trông nom. Trích tiền trong công quĩ của làng, chọn mua những sách hay, có ích về đường đức dục và đường trí-dục, và các thứ nhật báo, tạp chí để ở trong. Ngày thường thì buổi trưa buổi tối, thứ năm và chủ nhật mở cửa cả ngày, người trong làng ai có thì giờ nhàn rảnh, đều có quyền được đến đó mà đọc sách đọc báo (chỉ đọc ở đó, chớ không cho phép mượn cầm đi). Rồi lại cứ mỗi tuần lễ một lần, hoặc thứ năm, hoặc chủ nhật, các người có chân hương hội và những bậc đàn anh đàn chị có vị vọng có học thức ở trong làng, nên họp đàn em lại ở trong thư viện, chọn các bài nghị luận chính đại và thiết thời, cùng những việc tân kiến dị văn ở trong nước và ở thế giới, giảng lên cùng nghe, rồi lại lấy lời lẽ giản dị và khôn khéo, cắt giảng rõ ràng, khiến cho ai nghe cũng hiểu, để mở mang trí thức dần dần. Tuy buổi đầu cũng còn mới còn lạ, chưa có mấy người thích nghe, còn phải có ý cưỡng bách, nhưng lâu lâu rồi cũng hiểu chuyện cũng vui tai, cũng sinh lòng ham thích, đến khi đã thành thói quen, thì không cần phải bắt mà theo, phông cần phải mời mà đến. Một làng như thế, mười làng như thế, một trăm một nghìn làng cũng đều làm theo như thế, may ra mươi mười lăm năm nữa, thư viện mở ra một ngày một nhiều, số người đọc sách đọc báo cũng một ngày một nhiều, trình độ dân trí có tiến bộ, thì mới mong đua đuổi kịp người ở trên con đường tiến hóa.

Học đường là để chau dồi đạo đức và mở mang trí thức cho bọn con em, thư viện là để mở mang trí thức cho người đúng tuổi muốn khai dân trí, thì một học đường cũng chưa đủ, tất phải có thư viện thì công việc mới hoàn toàn mà mong có hiệu quả tốt. Và lại, nhân trong làng đã có học đường, mà lại lập thêm thư viện, thì cũng không có điều gì khó khăn cả. Vậy các bậc đàn anh đàn chị có thế-lực có vị vọng ở các chốn thôn quê tưởng nên nghĩ rằng: việc khai trí là việc rất cần ở xã-hội ta bây giờ, là cái chức nhiệm quí báu mình nên làm, mà việc mở thư-viện lại là một việc ở trong thế lực mình có thể làm nổi. Vậy ta nên xướng lên đầu để cho người khác theo, thì cái công đóng góp vào cuộc tiến-hóa của tổ-quốc cũng không phải là nhỏ vậy.

H. T. B.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 22 Octobre 1926

Nước Pháp

Tại hội-đồng tài chánh

Hội-đồng tài-chánh của thứ dân nghị-viện đã đồng thanh ưng chuẩn bản dự án chi tiêu của bộ thuộc-địa.

Quỹ hoàn trái

Việc phát hành trái đơn của quỹ hoàn-thái thu được quá số đã định là ba nghìn triệu.

Việc giao tế với nước Đức

MM. Von Hoesch và Philippe Berthelot có bàn với nhau về các điều kiện ổn định lại các việc trước đây đã điều đình ở Thoiry.

Hãng điện báo *Havas* có nói nếu vấn đề quan hệ cho hai nước như việc bình-an, việc kinh tế, việc độc-lập của nước Áo, việc bảo toàn cho nước Ba-lan, thì chưa sao hai nước Pháp Đức thân-thiện với nhau được.

Ngày họp nghị-viện

Hội-đồng các quan thượng-thư định sau khi ban tài chánh xét sổ chi-thu, mới ấn định ngày nghị-viện họp, chắc là sẽ định vào ngày 10 novembre.

Tại hội-đồng các quan thượng thư

M. Léon Perrier đã trình với hội-đồng các khoản kiểm soát tại các sở trong bộ thuộc địa.

Hội-đồng quốc-tế về nghề làm thép

Hội-đồng quốc tế về nghề làm thép muốn mời các hội chủ thép nước Nga dự cuộc; nhưng chánh phủ Nga lại yêu cầu được các quyền lợi kia khác, mới ưng cho các hội ấy dự cuộc.

Nước Đức

Ở các hạt trú binh

Chánh-phủ Phổ lại hạ lệnh cho các quan Đức ở hạt trú binh khuyên bảo nhân-dân giữ một cái thái độ xứng đáng với trú-binh, để khỏi xảy ra những việc có hại cho cuộc hòa bình.

Nước Ý

Các hồng giáo chủ Trung-hoa

Ngày 7 novembre hội các nhà truyền giáo, và giáo hội sẽ đặt lễ biểu tình hoan nghênh các vị hồng giáo chủ Trung hoa, sau các hồng giáo chủ ấy sẽ đi thăm Paris và Londres

Nhật-bản

Bản giao ước với Trung-hoa

Bức thư của Trung-hoa xin sửa đổi lại các giao-ước được chánh-phủ Nhật-bản hoan nghênh. Nay mai chắc là sẽ điều đình ở Bắc-kinh. Về việc ấy Nhật-bản sẽ đã bàn với liệt-quốc.

Quan đại sứ Claudel

Quan đại sứ Pháp là M. Claudel, có ngâm thơ ở trước một cái máy vô tuyến điện thoại, truyền đi khắp nước Nhật nghe thấy, M. Claudel nói nay mai ông trở về Pháp, ông rất là nhớ tiếc nước Nhật

Úc-đại-lị-á

Tòa nội-các

Tòa nội-các bị thiểu số tại nghị-viện nước Victoria, về cái vấn đề đánh cược và về cái vấn-đề tô-thuế. Cái thế tòa nội-các phải từ chức.

Ấn-độ

Sự buôn-bán

Số hàng hóa nhập cảng ở Ấn-độ về tháng septembre 1926 được 1.894.000 roupies, và số xuất cảng được 2.344.000 roupies.

Hoa-kỳ

Việc thương-thuyền

Quan tổng-thống Coolidge sẽ xin nghị-viện trợ cấp cho thương thuyền.

Việc giồng bông

Chánh-phủ đã ấn định xong cái chương trình trợ cấp cho các nhà giồng bông.

Nghề khai mỏ bạc

Phòng thương-mại Mexique xin chánh-phủ trợ-cấp cho nghề khai mỏ bạc, vì nghề ấy tồn-tệ lắm vì việc giá bạc hạ mới rồi nhiều lắm. (*Indopacifi*)

Việc Trung-hoa

Ngày 19 Octobre

Trương-tác-Lâm mưu giữ chính quyền trung-ương

Hôm mới rồi Trương có khai cuộc hội nghị ở Phụng-thiên. Trương có định cái phương pháp như sau này: Một là sau khi vào Bắc-kinh hãy cử một vị nguyên lão chủ trì chính quyền đợi khi bình định rồi, Trương sẽ lên thay; hai là nếu các phái đều suy tôn, Trương sẽ lên nhận chức tổng thống ngay; ba là do cơ-quan lập pháp cử Trương lên. Trương hãy vào Thiên-tân xem xét tình hình, nếu không có điều gì trở ngại cho Trương thì Trương lập tức vào Bắc-kinh giữ lấy chính quyền.

Tình hình Thiên-tân

Hiện nay tình hình ở Thiên-tân rất là huyên náo, bọn chính khách đều kéo nhau đến họp cả ở đó để mưu việc khôi phục ước pháp và lại cử Lê-nguyên-Hồng ra làm tổng-thống.

Cuộc chiến-tranh ở Trường-giang

Từ sau khi quân Ngô đã mất bến Vũ xương, cuộc chiến tranh lại càng lan rộng, vì Nam quân tràn ra đánh các nơi đồn thủ của Bắc quân.

(*Dịch báo Tàu*)

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Tôi là chánh hương-hội làng.. là người mua báo đồng niên, xin quí-báo làm ơn chỉ bảo cho tôi một việc như sau này:

Nguyên năm Duy-tân thứ tám, huyện G. giáp giới huyện tôi bị lụt; ông huyện huyện ấy cho dân huyện ấy ra tháo nước sang huyện tôi. Chỗ tháo nước là địa giới làng tôi. Dân tổng tôi, các làng ở gần chỗ tháo giữ không cho tháo, thành ra dân hai huyện với quan đánh nhau. Sau ông ấy lại cho người vu cung phải người bà con tôi xướng suất dân phu. Vì thế quan tỉnh làm án phạt giam 6 tháng, cái thục ngân 30$00, thì số tiền ấy đã nộp xong rồi.

Từ bấy đến giờ đã hơn mười năm nay, mà cũng không can khoản gì nữa, bây giờ muốn ra làm chánh phó lý hay chánh phó hội thì có thể được hay không, hay là còn phải lo tiểu án phục dân quyền thì mới làm được.

Xin quý-báo làm ơn chỉ dẫn cho, tôi lấy làm cảm ơn lắm.

LỜI ĐÁP. — Một câu hỏi của ông phải có hai câu đáp, là lệ bầu chánh phó lý thì khác và chánh phó hương hội lại khác.

1. Theo như nghị-định quan Thống sứ Bắc-kỳ ngày 25 juin 1922 điều 49 thì phàm những người can án về trọng tội hay khinh tội, do các tòa Tây án hay Nam án nghĩ xử mà không được án treo thì không được ứng cử chánh phó tổng chánh phó lý.

Vậy cái án của người bà con ông bị nghĩ đó là án thuộc về Nam án khi trước, chưa có lệ án treo thì nay không thể ra ứng cử chánh phó lý được. Song từ bấy đến nay đã qua mười năm rồi thì người ấy có thể xin phục công quyền để ứng cử được vì luật hình sự tố tụng ở Bắc-kỳ điều 120 và 121 có nói rằng:

Điều 120. Phàm những người bị nghĩ về trọng tội khinh tội đều được xin phục quyền. Lệ này cũng thông dụng cho các án của tòa Nam án khi trước chiểu theo luật cũ mà kết nghĩ về tội phạm tương tự cùng một tính chất với khinh tội trọng tội.

Điều 121. Người phạm trọng tội thì phải sau khi tha về mãn hạn năm năm mới được xin phục quyền, Người phạm khinh tội thì phải sau khi tha về mãn hạn *ba* năm mới được xin phục quyền »

Vậy nay muốn xin phục quyền thì chỉ việc làm đơn xin quan Chưởng-lý tòa Thượng-thẩm Hanoi, trong đơn phải nói cho biết các khoản sau này:

1. Năm ngày tháng kết án.
2. Chỗ ở sau khi được tha.

Còn như ứng cử làm chánh phó hương hội tức là ứng cử làm tộc biểu thì nghị định ngày 12 Août 1921 điều thứ 2 như sau này: « Chỉ những người đàn ông tuổi từ 25 trở lên có chưa bao giờ phạm vào một tội làm mất quyền công dân kể trong luật hình Annam thì mới được bầu cử làm tộc biểu. »

Vậy trong cái án người ấy bị nghĩ trước là án thuộc về luật cũ không có lệ cấm như nói ở đầu trên ấy thì không cần phải phục quyền cũng có thể ứng cử tộc biểu được.

Ph. b. L.

VIỆC HANOI

Thời tiết

7 giờ	26 độ
15 giờ	29 độ

Giá thóc gạo

Gạo hạng nhất, một tạ	11$30
nhì,	10 70
ba,	9 65
Thóc hạng nhất,	6 20
Hạp ngô	6 00

Giá bạc. — Kể từ ngày 25 Octobre 1926, giá bạc ở kho Nhà nước định là 18 75

Thị giá quốc trái.

Ngày 19 Octobre 1926

3 %.	hoàn dần		63 f. 05
3 ½ %.	hoàn dần		82 f. 75
4 %.	vĩnh viễn	1917	45 f. 40
4 %.	»	1918	44 f. 40
5 %.	»	1920	64 f. 70
5 %.	hoàn dần	1920	60 f. 70
4 %.		1925	88 50

Ngày 22 Octobre 1926

3 %.	vĩnh-viễn	48 f. 30
5 %.	1915-1916	55 f 00

Tin tàu. — Tàu *Azay le-Rideau* mang thư sang Pháp trừ các vật có khai giá không kể, đến ngày chủ-nhật 31 octobre hồi 8 giờ ở Haiphong sẽ chạy đi Saigon qua đường Tourane.

Các thư từ ở Hanoi đến ngày thứ bảy 30 octobre sẽ đem sang Đáp-cầu chuyến xe lửa 12 giờ 56 để chuyển xuống Haiphong

Tàu *Hanoi* chạy Hongkong, đến ngày thứ ba 26 octobre hồi 15 giờ ở Haiphong sẽ khởi hành qua đường Pakaoi, Hoihow và Fort Bayard.

Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyến xe lửa 6 giờ 20 sáng 26 octobre.

Hội-đồng thành phố. — Chừng đến hạ tuần tháng novembre này thì hội-đồng thành phố sẽ họp. Chương-trình kỳ hội-đồng này có nhiều việc đem ra bàn lắm.

Ngạch các quan cai trị. — Có tin rằng chừng đến cuối năm nay thì M. Broni, công-sứ Quảng-yên sẽ về Pháp. Lại có tin rằng nay mai trong ngạch các quan cai-trị các tỉnh có thuyên chuyển nhiều lắm.

Cuộc thi xe-đạp. — Hội xe-đạp « *Pédale Tonkinoise* » trước đã định mở cuộc đua ban ngày buổi thứ nhất vào ngày chủ-nhật 31 octobre 1926, nhưng nay lại hoãn đến bữa khác sẽ định sau.

Vậy tối thứ bảy 30 octobre 1926 hồi 8 giờ 30 ở trên trường đua lại có cuộc chạy đêm, ba tay vô-địch ở Bắc-kỳ đấu với nhau là Mégy, Marc Rémy và Bồng mỗi tay có bốn người phòng trước là:

Mégy đi với bọn Theiler, Tiến Ducrète, Leblanc.

Marc Rémy đi với bọn Filly, Goll, Cống, Can.

Bồng đi với bọn Grimal, Calvados, Vincelet, Tessière.

Bữa ấy có phường nhạc khố-xanh lên cử nhạc cho thêm vui.

Việc đình công tại Hương-cảng — Quan Lãnh-sự Pháp tại Hương-cảng vừa điện trình quan Toàn-quyền rằng việc đình-công tại Hương-cảng đã hết từ ngày 10 octobre vừa ban nhiên [illegible]

Tòa án Trừng-trị. — Sáng hôm nay tòa án Trừng-trị xử những việc sau này:

Hành-hung. — Một hôm người lính tập tên là Trần-v-Lan đi qua nhà Ng-v-Tư, thấy tên Tư đương đánh một đứa bé độ 13 tuổi mới dừng lại hỏi sao người lớn lại đánh trẻ con, thì Ng-văn-Tư, lấy làm tức, cầm ngay cái đòn gánh đánh người lính tập ấy một cái vào ngang cổ. Tòa phạt Ng-v-Tư 1 tháng tù.

Ăn cắp khuy vàng. — Hôm hội Tàu vừa rồi, một người tên là Đinh-văn-Nhất đương đứng xem trước cửa đền Hội-quán thì tên Đào-v-Tâm 15 tuổi lẻn vào cắt mất một cái khuy vàng. Khi người ấy nắm được thì nó đã quăng khuy đi đâu rồi. Tòa tha cho tên Đào-v-Tâm vì nó hãy còn trẻ dại, nhưng bắt mẹ nó là Đỗ-thị-Cấp phải chịu các tiền lệ-phí.

Đi xe không trả tiền lại hành hung. — Một hôm Ng-v-Khiêm là lính khố-đỏ cựu trèo lên xe đi, do người phu xe Ng-v Biểu kéo. Khi đến quãng đường vắng, Ng-v-Khiêm bảo dừng xe lại, rồi đi không trả tiền. Khi người cu-ly đòi tiền thì lại còn hành-hung đánh bị thương rồi chạy. Chẳng may lúc chạy, đánh rơi cái sổ nhà binh (livret), người cu-ly nhặt được đem trình sở cẩm. Tòa phạt Ng-v-Khiêm 1 tháng tù án treo.

Đầy tớ bất lương. — Chu-văn-Dung làm bồi, Trần-văn-Đăng kéo xe cùng ở với một người Tây-đen tên là Ibrakim bán vải ở phố hàng Đường thông đồng với nhau ăn cắp vải tấm của chủ. Chu-văn-Dung ăn cắp vải quăng ra ngoài để Trần-văn-Đăng đem tẩu đi. Tòa phạt Chu-văn-Dung 8 tháng tù và Trần-văn-Đăng 3 tháng tù án treo.

Việc hối lộ. — Mấy người mật-thám là Ng-đình-Nhuận, Hoàng-văn-Cầu và Phạm văn Sĩ đều bị thưa, nhân đi xét việc ăn cướp ở tỉnh Bắc giang khảo tiền mấy người bị tình nghi đòi tiền đút, người thì lấy 70$, người thì lấy 80$, người thì lấy 90$ đều được tha vì xét không đủ chứng cớ.

Ngạch địa-chính. — M. Đặng-đình-Phát tá sự chuyên môn hạng ba ngạch địa chính nay được về hưu-trí kể từ ngày 1er septembre 1926 số tiền hưu bổng mỗi năm định là 311 đồng.

Ngạch học-chính. — Mme Trần-thị-Nhung, cựu học sinh trường nữ sư phạm Hanoi, đã trúng tuyển bằng cao đẳng tiểu học Pháp Việt, nay được bổ giáo học hạng tám.

MM. Phạm-văn-Thanh, Tô-Tuấn, Phạm-văn-Hưởng, Nguyễn-hữu Văn, Nguyễn-xuân Đa, Đỗ-văn-Đoan, Nguyễn-quốc-Trinh, Lê-thiện-Thuật, cựu học sinh trường sư-phạm Hanoi, có bằng cao đẳng tiểu học Pháp-Việt, nay được bổ giáo học hạng tám.

Ngạch tòa sứ. — M. Hoàng-văn-Lê, thư ký hạng nhất, hết hạn nghỉ, được bổ đi Phú-thọ.

M. Nguyễn-văn-Gia mới trúng tuyển kỳ thi thư-ký tập sự niên-bổng 450$ nay được bổ đi Thái-nguyên.

Cải chính. — Trong bà « Nữa tiếm ở Vân-Nam IX » ở số 2875 ngày 15 Octobre, vì thiếu vài chữ nên không rõ nghĩa, dòng thứ 5: quan lãnh Bodard về Pháp nghỉ và M. Lépissier ngày xưa cũng đã nhậm ở Vân-nam. Vậy xin cải chính là:... quan lãnh Bodard về Pháp nghỉ và M. Lépissier sang thay, ngày xưa cũng đã có nhậm ở Vân-nam ..

Lời minh tạ. — Tôi mẫu, thân-mẫu và nhạc-mẫu ốm nặng tôi phải yếu đi lâu, chẳng may đã mệnh chung ngày 14 tháng chín năm Bính dần, hưởng thọ 73 tuổi.

Trong dịp đau đớn ấy được các cụ, các quan, các ông, các bà xa gần có lòng thương cho đủ phẩm viếng, gửi gấy cha muốn hoặc đi đưa đám ngày 16 vừa rồi, cũng tỏ lòng làm cảm động lắm.

Nay tôi chúng tôi xin có lời kính tạ các cụ, các quan, các ông các bà và xin tha thứ cho những điều sơ suất trong khi hỏi-rối.

Châu thừa trọng: Đỗ Hoạt
Con trai: Đỗ Vinh
Đỗ-Uông
Đỗ-Phán
Con rể: Ng-văn-Gừ
cả gia-quyến cùng cảm lạy.

Người nhà quê, tên là Phạm-đình-Hu đi xe hỏa về tới thanoi thì vừa tối, bèn thuê xe kéo đến nhà trọ để ngủ đêm. Tên phu xe thấy người nhà quê hỡ ngỡ ngáy-ngô, lại ăn nhận xin đưa đến chỗ trọ tử tế. Người nhà quê ngay lòng, nhảy ngay lên xe để nó kéo đi, tên phu xe kéo xe chạy vụt đi quanh các phố, rồi lên ngay quãng rất vắng trên gần phà Long-quyên, thì đặt phịch xe xuống cùng với bọn nó là một đứa lực lưỡng nữa vẫn đứng chực ở đấy, bắt người nhà quê phải xuống xe, có bạo nhiều tiền phải đưa ra cho chúng. Người nhà quê sợ quá, trong tưng có 64 $ cũng lật sạch cả, rồi bỏ đứng ngây-ngô để mà chạy mất.

Sau may có người đi qua thấy người nhà quê tội, mới bảo đi trình cảm thì đã đỡ bắt được tên phu xe kẻ cướp ấy rồi. Tên nó là Đỗ-văn-Liên, hiện đã giao về tòa-án xét xử.

Sở mỏ dúc (La fonderie de Quảng-yên) ở Quảng-yên cần dùng thợ điện giỏi và cai chữa máy giỏi.
Hỏi ở đấy, 5.906

Cần một thầy học

Cần một thầy học có bằng Sơ-học Pháp-Việt, nhất là người đã học được vài năm tại một trường Thành-chung để dạy trẻ-con mới học.
Hỏi tại nhà báo.

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu báo chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiện lấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.
Viết thư mà hỏi giá.

Phần thứ hai, quyển thứ nhất đã xuất bản rồi. — Quyển xã-hội tiểu-thuyết « *Những kẻ khốn nạn* » (Les Misérables de Victor Hugo, Deuxième Partie Livre Premier) đã xuất bản rồi. Giá bán: 0$45.

Nạn xe đạp. — Ngày hôm qua, lúc buổi trưa, một người đội lấy tên là Olivieri ở đọc bình thuộc địa thứ nhì khi đi đến con đường 93 thì đụ phải cái xe đạp của Lê-ngọc-Ngoạn ở phố hàng Than số 5.

Các tin trộm cắp. — Ngày 21 octobre, chú một hiệu buôn vải ở phố Balny có đến trình cảnh rằng kẻ trộm cắt một kiện hàng ra mà lấy mất ba tấm vải bông trắng, đáng giá 27 đồng. Kiện hàng để trong kho, không có vết cậy cửa gì mà tự nghiên mất tấm vải,

Nguyễn-thị Sít thảo một cái vòng cổ bằng bạc của một đứa con gái lên 5 tuổi là con Nguyễn-thị-Lâm, vợ một người lấy phải tòng sự tại phủ Toàn-quyền đã phải bắt về sở một thám để xét hỏi.

Nguyễn-thị-Lộc ăn cắp một món tiền 0 p 95 của một người ở phố hàng Bông sẽ nhà 85 có người một thám trông thấy, bắt về sở một thám để giải ra tòa án.

Tấn bi-kịch sảy ra ở trên một bể, lắm đoạn vui, nhiều nỗi sầu, sầu vui thay đổi từng lúc ở trong hai tiếng đồng hồ, khiến cho ai ngồi xem ở trong rạp, cũng phải cười, phải cảm động. — sự vui, sự cảm động đến lòng người ta ở đời cũng là sự thường vậy — vui quá cũng chẳng nên, buồn lắm cũng chẳng mong.

Tấn tuồng ảnh này làm ra hợp ý đã hai thứ vừa vui vừa buồn, của hội United Artists đặt và làm ra, ai đã sành xem chớp ảnh cũng đủ rõ là một phim ảnh của hội làm ảnh rất có giá trị.

Nào ai vui quá mà muốn buồn hay ai đã trải quá sự buồn mà muốn mua vui một vài tiếng đồng hồ xin đến rạp Cinéma Palace, từ thứ tư 20 đến thứ ba 26 octobre 1926, sẽ được vừa ý.

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ CŨNG CẦN PHẢI BIẾT!

Một quyển sách có 3 đạo nghị định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển . . . . 0$15
Tiền cước thường . . 0,05
Tiền cước Recommandé thêm 0,10
Thư và mandat gởi cho:
M. LÊ-NGUYÊN-ÚC
61-63, Rue du Coton
HANOI
1781

ĐÁM CƯỚI NÊN ĐI Ô TÔ

Xưởng Aviat — Hanoi

Có cho thuê ô-tô lịch-sự 203 một ngày. Không kể tiền xăng, và tiền dầu hay ổ p. 20 một kilomètre, mà 200 km 45 thường thì 0p. 18 một cây.

TRUNG • BẮC HỌC • HIỆU

Là trường tư thục của báo quán Trung-bắc mở ra qui-tắc theo như các trường Pháp Việt của Nhà nước.

Buổi tối có một lớp dạy những người đã có bằng Sơ học Pháp-Việt để thi vào các trường cao-đẳng-tiểu-học và một lớp dạy chữ Anglais và chữ Latin. Giấy xin học gửi đến hiệu trường ở 22 phố Nhà-thờ (rue Lamblot) Hanoi.

Đua điện. — Quan Đốc-lý và ông ty điện khí Đông-dương có lời bà cho đủ các nhà mua điện biết rằng vì công việc sửa sang đường dây, nên các khu trường Ly-ée, phố Francis Garnier, phố hàng Buồm, phố Bờ-sông, phố Phúc-kiến không có điện trong ngày từ ngày 26, 27 và 28 này từ 6 giờ 30 đến 11 giờ và từ 13 giờ 30 đến 17 giờ.

Đã in xong lịch năm 1927 rồi. — Xin kính-cáo để các quý nhà đại công-thương rằng các tự gia xa gần biết là lịch năm 1927 của bản-quán đã in xong, vậy ai muốn mua buôn hay mua lẻ thì xin kíp đến bản-quán mà chọn các kiểu vẽ, kẻo chậm ra thì các kiểu vẽ đẹp người ta trọn hết mất.

Sau đây bản-quán xin thử in ngày mồng một Tết ta sang năm và làm mẫu để các ngài xét thì đã biết lịch các thứ lịch khác là thế nào:

FÉVRIER
2
MERCREDI
Purification
Fête du nouvel An annamite
1er jour du 1er mois de l'an
Dinh Mão

大月 壹初
Tiểu Khâm-dần — Đại Bính-mão
Ngày Đinh-mão tháng Bính-dần — Sao Tất
— Trực Mão
Sát: Xuất hành nên đông giờ Dậu — Khai-trương nên đông giờ Tuất — Ngũ-khang-hà TIẾT NGUYÊN-ĐÁN
Công-lễ nên dùng giờ Tý, giờ Sửu hoặc giờ Dần, đều được thượng cát. Xuất hành nên dùng giờ Dậu hoặc giờ Tuất. Khai trương nên dùng giờ Tý hoặc giờ Dần. Đó về phương nào thì đều được sinh-khí hoặc đi về phương ấy thì đều được cả tốt.

Giá lịch của bản-quán bán như sau này:

Từ 100 trở lên. . . 0$35 một
Từ 50 đến 99 . . . 0 40 »
Từ 1 đến 49 . . . 0 45 »
Tiền cước 1 quyển . 0 25 »
2 quyển . . . . 0 40 »

Các ngài ở xa, muốn mua 10 cuốn nên rủ nhau mua chung cho nhẹ tiền cước thì hơn.

Ai muốn hỏi gì, xin cứ viết thư về cho ông Quản-lý nhà in bản-quán như sau này:

M. HỒI XUÂN-TRÌNH
61-63, Rue du Coton, Hanoi.

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh hầy nay thì ở trên lọ thuốc phải có hiệu rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Canaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy giản lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm.
9003

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài được biết rõ: tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy các hiệu quí ông nào muốn thì gửi tiền cho; bổ không có tiền rồi theo số mua thì bản quán không trả lời. Mua báo thì tính từ đầu hoặc mồng một tháng tây trở đi cho nó

Các tin vặt. — Cao-văn-Oanh 37 tuổi buôn bán ở Ninh-bình bị kiện là bội-tín của Nguyễn-Ty ở hàng Bàng 25 đồng thì nay đã bị bắt để xét hỏi.

Nguyễn-văn-Du tức Hia 26 tuổi ở Bạch-mai bị kiện bội tín của Quyền-thị-Mít bán hàng thịt ở phố Bắc-ninh mất 18 đồng thì nay đã phải giải vào tòa án.

Theo lệnh của tòa án sẽ mật thám đã cho xét về việc Lê-thị-Ngọt kiện Phạm-ngọc-Lâm là vu khống.

Tin sau cùng.

Ngày 23 Octobre 1926

Động đất ở nước Nga

Ở Leninakhan có động đất. Nhiều nhà cửa bị đổ hại, nhưng thôn xã bị hãy hoại, đường điện thoại bị đứt. Tại Erivan động đất chết mất 300 người. Nhiều người bị thương

Gió bão và động đất ở Châu Mỹ

Luồng bão thổi qua Havane, hãy hoại mất mười thành thị Tân hại tới 100 triệu dollars

Ở San-Francisco đất truyền ba lần, nhiều nơi đổ lần hại.

Nước Mỹ với Trung-hoa

Nước Trung-hoa và nước Mỹ vẫn điều đình với nhau. M. Vandervelde, vì nhiều công ty có lợi hại quan thiết ở Trung-hoa có nói việc hải giao nước năm 1865 là quyền riêng của nước Mỹ và bảo giao nước ấy hiện nay vẫn thi-hành. Nếu sau ngày 27 octobre này, Trung-hoa làm gì khác hải giao nước ấy, thì xin tòa thẩm-phán quốc-tế phán xét cho Bắc-kinh người Trung-hoa có diễn trong các phố Bruxelles để tỏ ý phản kháng. Một người biện tình có nói sau ngày 27 octobre nầu nước Trung-hoa không được như ý, thì khi đó Trung-hoa và bộ sứ-thần Trung-hoa sẽ bỏ nước Mỹ.

(*Indopacific*)

?

Thiết-hoa-tiên sử

Truyện thế nào?
Ai dịch-thuật?
Ai xuất-bản?
Bao nhiêu trang?
Giá bao nhiêu?
Bao giờ có?

VIỆC BẮC-KỲ

HẢIPHÒNG

Thuốc phiện lậu. — Sáng thứ hãy vừa rồi, linh cảnh sát bắt được một người mang 1 kgr 200 thuốc phiện lậu về để giao cho số Thương-chính

Sơn đường. — Kể từ ngày hôm nay 25 octobre, con đường Lê-lợi bắt đầu đổ nhựa. Vậy trong khi làm đường, các xe có không được đi lại qua đường ấy, và phải đi đường cầu xe tôn với phố Hải-dương.

NAM-ĐỊNH

Hối thật hay không? — Người ta nói rằng tại phố Trình-xuyên, huyện Vụ-bản, có một người chủ hàng tạp hóa kia hình như có bệnh hãi, nhưng vì là người có vai vế về ở vùng đó, nên nhiều người biết mà không ai dám tố lộ ra; bởi vậy người ấy vẫn để đầy mà bán hàng bán họ một cách ung dung tự do lắm.

Người ta e rằng kín quá người ấy có bệnh hãi thật, mà để như thế rất có hại cho sự vệ sinh chung.

Một người đi đường lại chết

Lời cảm ơn. — Thân mẫu, đường mẫu và tổ mẫu chúng tôi là Hoàng-thị-Hảo, mới là thất tại tự xá phố hàng Giấy số 285 mà các đấng, các quí ông quí bà đã có lòng thương đến phúng viếng, gửi thư phúng điếu và đi đưa đám hôm mồng 10 ta vừa rồi, vậy chúng tôi xin có mấy lời cảm tạ tấm lòng các ông các bà. Trong khi tang gia bối rối, có điều gì sơ suất xin các ông các bà miễn thứ cho.

Cô hôn: Lê-thị-Lâm tức Nguyễn-long-Hiệu, 285 Maréchal Foch Nam-định.
Nghĩa tử: Mai-văn-Sinh.
Thân trọng tạ: Hoàng-trang-Trực. Tang gia đồng bái tạ.

VĨNH YÊN

Cái nạn ô-tô. — Hồi 6 giờ chiều 15 octobre vừa rồi, M. Bojon cùng phu nhân đi ô-tô lên Viet-tri, ông cầm máy lấy. Khi tới mé trên làng Sơ-kiều, cách Vĩnh-yên chừng 8 km. thì gặp một đám đông người, cứ tranh mãi mới đi được, nhưng sau bất hạnh lại chạm phải một đứa bé ngã ra, sây sát ở đầu. Đứa bé này đáng ở đấy, đợi 50 đồng bạc; nhưng M. Bojon không nghe chỉ giao cho 10 đồng thôi, rồi về Vĩnh-yên báo sở sen đầm lên xét. Sở sen đầm lên xét ra là lỗi tại mẹ đứa bé trong khi ấy thấy xe đến, rồi rít gọi con, làm cho con bé đang ở bên này đường chạy sang bên kia đường, nên mới xảy ra cái nạn như thế.

PHÚ-THỌ

Phát phần thưởng. — Vì nước lụt nên cuộc phát phần thưởng cho học-trò trường Âu-lâu, huyện Hạ-hòa hoãn mãi đến hôm chủ-nhật 17 octobre 1926 hôm tiện hôm ấy là ngày hội của làng nên cuộc phát phần thưởng lại càng rực rỡ long trọng lắm.

Trước của trường có làm rạp, cắm cờ, chăng hoa, kết là trông rất ngoạn mục. Đẹp và dụng công tỉ-mỉ nhất là những hoa quả đem xếp đặt giản thành mấy chữ « Vive la France » và « Ecole de Au-lâu ».

Bao nhiêu nam nữ học-sinh cùng ngót 100 người « trang-nam » bận áo cổ thêu, kẻ sở quet, người chống trống, đón rước quan chánh Công-sứ và quan Tuần-phủ từ đầu đường đến tận trường học.

Mười một giờ bắt đầu phát phần thưởng. Năm cậu học trò đeo bằng nam-tài ra hát bài *Marseillaise* rồi ông Cường-giáo Lê-xuân-Hồi có đọc một bài diễn-văn đại khái nói về kết quả sự học của trường Âu-lâu và cảm ơn các quan có lòng chiếu cố đến chương-trình cuộc phát phần thưởng. Quan chánh Công-sứ có nói mấy điều khuyến các học trò. Nhân tiện ngài có nhắc đến quan Lévêque, người chánh Công-sứ Phú-thọ và là người sáng lập ê trường Âu-lâu. Đoạn rồi có mấy cậu học trò hát một bài chữ tây theo điệu hành văn của ta. Kai đã phát sách cho các học-sinh xong, có bốn cậu hề đeo bằng vàng ra hát bài « quốc-ca » của ta theo điệu bài Marseillaise.

Hôm ấy tuy gặp mưa mà dân các làng sung quanh đến xem đông nhiều, người đông như hội. Chắc sáo vàng nhà quê, chưa dân có cuộc phát phần thưởng to như vậy. Được như thế là nhờ có quan chánh Công-sứ Hucher hết lòng mở mang sự học trong bản tỉnh và ông cường-giáo Lê-xuân-Hồi kế sắp đặt và dạy dỗ học trò.

HOÀNGAY

Hai đứa bé đánh-đánh trôi ra bể. — Đêm hôm 11 rạng ngày 12 vừa rồi, một người hàng phố tên là Trịnh-văn-Sau, đã hai con, một đứa 17 và một đứa 15 năm ở truyền đậu trong bến để mang đi lên phố bán hàng. Trước khi đi, người ấy lại lấy thừng buộc thuyền mình vào một cái thuyền khách to, cho khỏi trôi. Cả ngày hôm đêm gió to sóng gió, hai cái thuyền cứ bập-bình cọ cáng nhau mãi, hai đứa trẻ thì ngủ, dây buộc thuyền đứt lúc nào không biết. Thế là thuyền cứ thế mà trôi mãi ra ngoài khơi.

Khi 4 giờ sáng người hàng phố về, tìm thuyền mất thuyền, gọi con mất con, hỏi gió bể chẳng người ra, biết là thuyền đã trôi mất, lập tức sớm sau chở thuyền khác ra khơi tìm. Tìm mãi ra tận Hải-phòng, sau mới thấy ở cạnh cửi mé đá ngoài xa có đứa bé nhấp nhô, lần lại thuyền ra xem, thì ra thằng con thứ hai đã dại vào đó lên được, còn đứa con nhớn và thuyền thì đều đâm trôi ra bể mất rồi. Thương thay!

SÁCH LUẬT

Quan phó Bình-lương, *A Dejean de la Bâtie*, giáo-sư trường Cao-đẳng Đông-pháp, mới soạn một bộ luật sau này:

1° QUỐC-TẾ CÔNG-PHÁP (Droit international public) giá. 2$00
2° QUỐC-TẾ TƯ-PHÁP (Droit international privé) giá. 2.00
3° HÀNG-HẢI PHÁP-LỆ (Droit maritime) giá. 1.50
4° THƯƠNG-LUẬT HỌC (Droit commercial) giá 3.00
(*Tiền cước gửi đi các tỉnh, tính ngoài*)

Bộ luật này, soạn toàn bằng chữ Pháp cả

Bán tại bản-quán

56 91

BẮC-TÔNG

Dương-gia-tướng

NGUYỄN-BỒ-MỤC dịch thuật

Nhạc-thắng lại đưa *Dương-tôn-bảo* vào yết-kiến *Dương* lệnh-bà. *Dương lệnh-bà nói:*

— Đêm hôm lệnh-bà! Trận-đồ này muốn phá rất dễ!

Dương lệnh-bà nói:

— Châu-nói phá dễ, vậy ta hãy hỏi: Trận-đồ này tên gọi là gì?

Dương-tôn-bảo nói:

— Trận-đồ này không phải tầm-thường. Trận-địa bày ra *Cửu long-cốc* ở phía chính-bắc sang đến phía tây-nam, gian thành bảy mươi hai trường-đài, đường lối gian thông, gọi là « *Thất thập nhị tọa Phiên môn-trận* ». Cổ sáu cờ đen ở về phía hữu, âm khí nặng nề, có chứa yêu pự tại dưới đất, để khiến cho người ta phải mê lớn, chỉ có chỗ ấy khó phá, còn ngoài ra chỗ nào cũng không được hoàn-toàn: Chỗ *Ngọc-hoàng điện* thì thiếu hãy bốn mươi chín ngọn đèn *Thiên đăng*; chỗ *Thanh-long-trận* thì thiếu chín khí trường *Hoàng-hà*; còn *Bạch hổ-trận* thì thiếu hai chiếc kim la làm *Hổ-nhãn* và hai là hoàng-kỳ làm *Hổ-nhĩ*; chỗ *Huyền-vũ trận* thì thiếu một tá cờ đen *Trần châu nhật nguyệt*. Trong mấy chỗ ấy, chiếu cứ theo pháp điều-khiển mà phá thì khắc nào như gió cuốn mây bay, chớp mắt thì phải tiêu tuyệt, chẳng có khó khăn gì vậy.

Dương lệnh-bà bật mình kinh ngạc nói rằng:

— Châu họ đâu được vậy diệu-quyết ấy.

Dương-tôn-bảo không giấu-diếm chi cả, thuật hết đầu đuôi việc lấy được binh-thư cho *Dương* lệnh-bà nghe. *Dương* lệnh-bà đem việc ấy nói với *Dương lão-lang*. *Dương lão-lang* nghe nói, chắp tay để lên trán mà khấn rằng:

— Đó là nhờ cái bổng-phúc của thánh-thượng mà khiến cho nhân tạo công ấy-ngộ ấy.

Ngày hôm sau, *Dương* lão-lang lại đem việc ấy vào tâu *Tống Chân-tôn*, nói tên trận-đồ và tên quân *Liêu* và chỉ-trích những chỗ không được hoàn-toàn, muốn phá rất dễ.

Tống Chân-tôn bằng lòng mà phán rằng:

— Nếu người đã hiểu rõ phép trận-đồ ấy, vậy định đến hôm nào tiến binh?

Dương lão-lang tâu rằng:

— Kẻ hạ-thần xin về thương-nghị với con là *Dương-tôn bảo*

Tống Chân-tôn chuẩn-tấu. *Dương* lão-lang lui ra, gọi *Dương-tôn bảo* vào để thương nghị. *Dương-tôn-bảo* nói:

— Cháng đã dùng ngày « *Can chi tương khắc* » mà bày trận, vậy ta nên dùng ngày « *Can chi tương sinh* » mà phá trận.

Dương lão-lang khen phải, truyền lệnh cho các tướng sửa-soạn binh-mã để đợi ngày ra phá trận-đồ. Không ngờ trong hạn triều-thần đi hộ-giá bấy giờ có quan khâm-sứ tên là *Vương-khâm* nghe nói trận-đồ không được hoàn-toàn, liền sai người đem tin ấy mật báo cho bên quân *Liêu* biết. *Bàn điện-thọ* nghe báo, giật mình kinh ngạc, vội-vàng vào tâu *Tiêu* thái-hậu.

Tiêu thái-hậu nói:

— Nếu vậy thì biết làm thế nào?

Bàn điện thọ tâu rằng:

— Thái-hậu hãy truyền lệnh *Lã* quân-sư vào mà nói cho nghe.

Tiêu thái-hậu liền giáng chỉ gọi *Lã* quân-sư vào trong trướng mà hỏi rằng:

Quân-sư hãy trận-đồ, sử nào bên *Tống* tại bảo là có mấy chỗ không được hoàn-toàn?

Lã quân-sư nghĩ thầm: nếu vậy thì bên quân *Tống* tất cũng có người biết phép trận-đồ. *Lã* quân-sư nghĩ vậy, mới tâu rằng:

— Nếu sửa có chỗ chưa được hoàn toàn thì kẻ hạ-thần xin cho phép bày lại. Khi đã bày đã rồi, dẫu có *Hiên-viên* phục-sinh, cũng không thể nào mà phá nổi được.

Tiêu thái-hậu nói:

— Quân-sư nên mau mau bày thêm cho đã, chớ để cho người *Tống* được hết.

Lã quân-sư tâu khắc ra nơi trận-địa, truyền lệnh bảy thêm cho được hoàn-toàn; trước *Ngọc-hoàng-điện* bảy thêm *Hằng đăng*; trong trận *Thanh-long* thêm *Hoàng-hà*; trong trận *Bạch-hổ* cắm thêm hai lá cờ vàng và đặt thêm hai chiếc thanh-la; trong trận *Huyền-vũ* dựng thêm lá cờ *Nhật nguyệt*. Khi ấy trận-đồ quân *Liêu* thật đã mọi phép hoàn-toàn, không còn chỗ nào có thể phá vỡ được vậy.

Lại nói chuyện *Dương* lão-lang cất đặt các tướng, theo phép chỉ-huy của *Dương-tôn-bảo* và định ngày lâm với *Tống Chân-tôn* xin ra phá trận, *Tống Chân-tôn* chuẩn-tấu, trở lại ra truyền lệnh cho các binh đều sửa-soạn tiến binh.

Dương-tôn-bảo cùng bọn *Nhạc-thắng* lại trèo lên trướng-đài để xem xét trận đồ thì thấy trận-đồ đã bày được hoàn-toàn, không sai sách nào mà phá cho vỡ. *Dương-tôn-bảo* thấy vậy, kêu to lên một tiếng, rồi tự trên trướng-đài ngã lăn xuống đất.

Nhạc-thắng giật mình kinh sợ, vội vàng vực *Dương tôn bảo* vào trong trướng rồi sai người đi báo *Dương* lão-lang. *Dương* lão-lang hãi hùng sai sửa-soạn cho *Dương tôn-bảo* hãi tỉnh và hỏi xem duyên-cớ tại sao.

Dương tôn bảo nói:

— Không biết ai đã tiết-lộ cơ mưu, khiến cho bố *Liêu* biết mà bày lại trận đồ. Bây giờ trận-đồ đã hoàn-toàn rồi khi đầu có thiên-tiên giáng-hạ, cũng không thể nào mà phá vỡ được.

Dương lão-lang nghe nói, kinh sợ mà ngất người đi. Các tướng xúm lại vỗ dậy thì đã hết hồn nhiều rồi. *Dương* lệnh-bà vội mình lên khóc, lễ sau xét nỗi ra phiền. Mọi người thấy vậy, càng đâm hoảng-hốt không biết làm ra thế nào.

Dương-tôn-bảo nói:

— Lệnh bà cứ nên khóc lóc, xin cho mời *Bát-vương* điện-hạ đến để thương nghị mưu kế.

Dương lệnh-bà mới gạt nước mắt, sai người đi mời *Bát-vương* điện-hạ đến. Khi *Bát vương* điện-hạ đến *Dương* lệnh-bà mới vâng thuật kể sự tình đầu đuôi để *Bát-vương* điện hạ nghe.

Bát-vương nói:

— Nếu vậy thì tôi phải vào tâu với thánh thượng để thương nghị mưu kế.

Nói xong, tức thì cho từ *Dương* lệnh bà, và vào yết kiến *Tống Chân tôn* tâu rõ cái cớ *Dương* lão-lang sở-dĩ đau bệnh. *Tống Chân tôn* kinh ngạc mà rằng:

— *Dương-diên chiêu* mà có mệnh-hệ nào thì giang sơn này biết trông cậy vào ai cho được.

Bát-vương nói:

— Bệ-hạ nên treo bảng cầu người nào có thể bắt trận đồ được cho *Dương* lão-lang, rồi sau sẽ thương-nghị đến việc tiến binh.

Tống Chân-tôn chuẩn-tấu, truyền treo một đạo bảng-văn ở ngoài cửa viên-môn để cầu danh-y. Ngày hôm sau có một ông cụ già đến xin vào chữa. *Tống Chân-tôn* tức thì truyền lệnh cho vào.

Khi ông cụ già vào trước ngự tọa, *Tống Chân-tôn* hỏi rằng:

— Nhà-ngươi là người ở đâu?

(*Còn nữa*).

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

Il y a peu de passants sur ce boulevard, surtout l'hiver. Cet homme, sans affectation pourtant, paraissait les éviter plutôt que les chercher.

A cette époque le roi Louis XVIII allait presque tous les jours à Choisy-le-Roi. C'était une de ses promenades favorites. Vers deux heures presque invariablement, on voyait la voiture et la cavalcade royale passer ventre à terre sur le boulevard de l'Hôpital.

Cela tenait lieu de montre et d'horloge aux pauvresses du quartier qui disaient : — Il est deux heures, le voilà qui s'en retourne aux Tuileries.

Et les uns accouraient, et les autres se rangeaient ; car un roi qui passe, c'est toujours un tumulte. Du reste l'apparition et la disparition de Louis XVIII faisaient un certain effet dans les rues de Paris. Cela était rapide, mais majestueux. Ce roi impotent avait le goût du grand galop ; ne pouvant marcher, il voulait courir ; ce cul-de-jatte se fût fait volontiers traîner par l'éclair. Il passait, pacifique et sévère, au milieu des sabres nus. Sa berline massive, toute dorée, avec de grosses branches de lys peintes sur les panneaux, roulait bruyamment. A peine avait-on le temps d'y jeter un coup d'œil. On voyait dans l'angle du fond à droite, sur des coussins capitonnés de satin blanc, une face large, ferme et vermeille, un front frais poudré à l'oiseau royal, un œil fier, dur et fin, un sourire de lettré, deux grosses épaulettes à torsades flottantes sur un habit bourgeois, la toison d'or, la croix de Saint-Louis, la croix de la légion d'honneur, la plaque d'argent du Saint-esprit, un gros ventre et un large cordon bleu ; c'était le roi. Hors de Paris, il tenait son chapeau à plumes blanches sur ses genoux emmaillotés de hautes guêtres anglaises ; quand il rentrait dans la ville, il mettait son chapeau sur sa tête, saluant peu. Il regardait froidement le peuple, qui le lui rendait. Quand il parut pour la première fois dans le quartier Saint-Marceau, tout son succès fut ce mot d'un faubourien à son camarade : « C'est ce gros-là qui est le gouvernement. »

Cet infaillible passage du roi à la même heure était donc l'événement quotidien du boulevard de l'Hôpital.

Le promeneur à la redingote jaune n'était évidemment pas du quartier, et probablement pas de Paris, car il ignorait ce détail. Lorqu'à deux heures la voiture royale, entourée d'un escadron de gardes du corps galonnés d'argent, déboucha sur le boulevard, après avoir tourné la Salpêtrière, il parut surpris et presque effrayé. *Il n'y avait que lui dans* la contre-allée, il se rangea vivement derrière un angle du mur d'enceinte, ce qui n'empêcha pas M. le duc d'Havré, de l'apercevoir. M. le duc d'Havré, comme capitaine des gardes de service ce jour-là, était assis dans la voiture vis-à-vis du roi. Il dit à sa majesté Voilà un homme d'assez mauvaise mine. Des gens de police, qui éclairaient le passage du roi, le remarquèrent également, et l'un d'eux reçut l'ordre de le suivre. Mais l'homme s'enfonça dans les petites rues solitaires du faubourg, et comme le jour commençait à baisser, l'agent perdit sa trace, ainsi que cela est constaté par un rapport adressé le soir même à M. le comte Anglès, ministre d'état, préfet de police.

Quand l'homme à la redingote jaune eut dépisté l'agent, il doubla le pas, non sans s'être retourné bien des fois pour s'assurer qu'il n'était pas suivi. A quatre heures un quart, c'est-à-dire à la nuit close, il passait devant le théâtre de la Porte Saint-Martin où l'on donnait ce jour-là *les deux Forçats*. Cette affiche, éclairée par les réverbères du théâtre, le frappa, car, quoiqu'il marchât vite, il s'arrêta pour la lire. Un instant après, il était dans le cul-de-sac de la Planchette, et il rentrait au *Plat d'étain*, où était alors le bureau de la voiture de Lagny. Cette voiture partait à quatre heures et demie. Les chevaux étaient attelés, et les voyageurs, appelés par le cocher, escaladaient en hâte le haut escalier de fer du coucou.

L'homme demanda :

— Avez-vous une place ?

— Une seule, à côté de moi, sur le siège, dit le cocher.

— Je la prends.

— Montez.

Cependant, avant de partir, le cocher jeta un coup d'œil sur le costume médiocre du voyageur, sur la petitesse de son paquet, et se fit payer.

Allez-vous jusqu'à Lagny? demanda le cocher.

Oui, dit l'homme.

Le voyageur paya jusqu'à Lagny.

On partit. Quand on eut passé la barrière, le cocher essaya de nouer la conversation, mais le voyageur ne répondait que par monosyllabes. Le cocher prit le parti de siffler et de jurer après ses chevaux.

Le cocher s'enveloppa de son manteau. Il faisait froid. L'homme ne paraissait pas y songer. On traversa ainsi Gournay et Neuilly-sur-Marne.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Tiểu-thuyết của ông Victor Hugo

NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch

(Tiếp theo)

Chỗ quãng đường ấy thường đã ít kẻ qua lại, về mùa đông thì lại vắng lắm. Người cầm gạy có ý tránh người, chứ không gần-gụi với ai cả.

Thuở ấy vua Lô-y mười-tám thường ngày nào cũng ngự-giá đi *Choisy-le-Roi*. Ngài ưa đi qua lối ấy. Cứ độ hai giờ chiều, không mấy khi sai, thì xa-giá với một đoàn kị-mã tế nước đại mà đi ở trên con đường *Hôpital* đó.

Những dân-bà nghèo ở xóm ấy không có đồng-hồ thường cứ lấy đấy mà đoán giờ. Thường họ nói với nhau:

Hai giờ rồi, họ đã về điện *Tuileries* kia rồi.

Người chạy ra coi, kẻ đứng nép một bên, vì một ông vua ngự qua, bao giờ cũng ầm-ầm như sấm động. Và vua Lô-y mười-tám mà ngự qua các phố kinh-thành bao giờ cũng náo-động nhân-tâm. Xa-giá đi nhanh như bay, nhưng mà uy-vệ lắm. Hay đâu ông vua quê chân ấy mà lại chỉ ưa chó ngựa phi nước đại. Thì ra những kẻ không đi được, hay muốn chạy. Kẻ quê-quật kéo lê ấy, giá-sử dùng được sấm chớp mà kéo xe cho nhanh chắc cũng dùng. Vua ngự đi qua, về mặt hiền hòa mà nghiêm-nghị, hai bên hai dãy gươm tuốt trần đi hộ giá. Xa-giá thì nặng-nề, thếp những vàng đỏ ối, cánh cửa xe thì vẽ những cành bách-bợp thật to, tiếng xe đi ầm-ầm trời đất. Ai muốn nhìn chỉ vừa kịp đưa mắt ngó theo. Nhìn vào trong xe vẻ phía hữu, ngồi trên đệm gấm trắng, thì thấy một cái mặt rộng. thịt chắc da đỏ hồng-hồng, một cái trán sáng-sủa thọs phấn tóc vén theo kiểu *Oiseau royal*, con mắt thì đường hoàng, dữ mà lanh, cái miệng cười nhà văn chương, hai vai có đôi kiên-chương lớn dây thao vàng vận thường, đi nó rung-rung ở trên bộ áo đuôi-tôm may theo kiểu áo nhà phú-hộ, trước ngực thì đeo cái bài kim dương-mao của nước Y-pha-nho, mẫu thập-tự Thánh Lô-y, bội-tinh Bắc-đẩu, ảnh bạc chữa Phi-ri-tô sang-tô, dưới thì cái bụng phệ, lại quàng một cái dải xanh lớn. Đó là Pháp-quốc vương. Khi nào ngự ra ngoài kinh-thành thì vua hay cầm mũ lông trắng mà đặt lên đầu-gối, ống chân thì đi giầy ống *ăng-lê* cao lên đến gối. Lúc ngự-giá hoàn kinh thì lại đội mũ lên đầu, ít hay chào lại. Vua thường ngoài-lanh mà nhìn dân dân cũng ngoài-lạnh trả lại. Khi vua ngự giá lần thứ nhất đến xóm *Saint-Marceau*, thì có một người dân trỏ xa-giá mà bảo một người bạn khác: « Cái thằng béo kia, là chính-phủ đó. »

Vậy thì cái đặc-sắc của chỗ con đường *Hôpital* là cứ mỗi ngày vua ngự đi qua một lần.

Cái người đi hách-bộ bận áo *ô-đanh-gốt* vàng mà nói trên kia, chắc hẳn không phải là người vùng ấy, mà chắc cũng không phải là người Ba-lê, vì không tường việc đó. Hôm ấy lúc hai giờ, xa-giá ngự qua, có một trung-đội thị-vệ đóng lon bạc cưỡi ngựa đi hầu giá, khi xa-giá vừa rẽ chỗ nhà-thương *Salpêtrière* ra đường cái lớn, người đi hách-bộ thấy thế ngạc-nhiên mà lại hơi giật-mình. Ở bên ria đường lúc ấy duy chỉ có anh ta, anh ta vội-vàng đứng nép vào sau một bức tường, tuy vậy mà ông *Havré* quận-công cũng nom thấy kịp. *Havré* quận-công, sung chức đại-úy cơ thị-vệ, hôm ấy đến phiên đi hầu-giá, được ngồi trước chân vua ở trong xa giá. Quận-công tâu ngay: Muôn tâu, trong xó kia có một kẻ dị-dạng khả nghi. Những quân cảnh-sát đi dẹp đường trước cũng đã có ý biết rồi, quận-công bèn sai một tên cảnh-sát đi theo hỏi. Nhưng người kia đã lẩn từ lâu vào trong những con đường nhỏ mà vắng người, và trời lại tối xuống ngay, cho nên tên lính cảnh-sát cố theo mà không thấy hút, việc này hiện còn ghi ở trong bản điều-trần đệ lên quan tổng-chưởng bộ Liêm-phóng tức là *Anglès* bấy-giờ ngay tối hôm đó.

Khi người bận áo *ô-đinh-gốt* vàng đã đi được khuất mắt người cảnh-sát rồi, thì đi dảo cẳng lên, vừa đi thỉnh-thoảng lại quay cổ xem có ai đi theo mình chăng. Đến bốn giờ một khắc, bấy giờ trời đã tối mịt rồi, anh ta đi qua rạp hát của ô *Saint Martin*, hôm ấy diễn tích « Hai thằng tù tại đồ. » Cái bảng yết trên cổ đèn thắp, khiến anh ta phải chú-ý, vì tuy anh ta đi vội mà cũng ngừng lại đọc. Một lát về sau thì anh ta đi vào cái ngõ tắc-hậu (chỉ có một lối ra vào) gọi là *Planchette*, rồi anh ta vào tiệm « Đĩa-thiếc » là chỗ sở cho thuê xe chuyển đi *Lagny*. Chuyến xe đi bốn giờ rưỡi. Ngựa đã đóng rồi, tên đánh xe gọi khách lên xe, ai nấy vội vàng mà leo thang sắt để trèo lên tầng trên xe. Anh ta hỏi:

— Còn chỗ không?

Tên đánh xe trả lời:

— Còn có một chỗ bên cạnh ta mà thôi.

— Vậy để cho tôi.

— Lên đi.

Trước khi xe đi, tên đánh xe đưa mắt nhìn bộ quần áo cũ-kĩ của người khách mới, và thấy khách mang khăn gói nhỏ, thì bắt trả tiền trước. Rồi hỏi:

— Khách đi đến tận *Lagny* đấy chứ?

— Phải.

Người khách trả tiền xuất xe đến tận *Lagny*.

Xe đi. Khi đã đi qua cổng ô rồi, thì tên đánh xe gạ chuyện, nhưng khách chỉ trả lời đông-một. Tên đánh xe cũng đành chán, đành phải hút sáo miệng và chửi ngựa cho tiêu-khiển.

Tên đánh xe gài cúc áo tơi cho kín. Trời lạnh. Khách tự-hồ không nghĩ đến rét. Xe đi qua *Gournay* rồi qua *Neuilly-sur Marne*.

(Còn nữa)

Những hồi tử đầu, đã in thành sau quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này :

Phần thứ nhất.	Quyển I	223 trang,	bán.	0 $ 50
	— II	207	—	0 45
	— III và IV	159	—	0 35
	— V và VII	193	—	0 45
	— VIII và VIII bis	314	—	0 65
Phần thứ hai.	Quyển I	213	—	0 45

Ở xa phải trả thêm tiền cước, mỗi quyển . . . 0$20

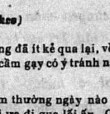
Cả sáu quyển gửi làm một gói . . . 0 60

KHẢO VỀ Y-HỌC CỔ CỦA TA

Cẩm-nang trị-liệu

(Tiếp theo)

Vị (1) *phủ*

1. Tượng quản là bí môn. 2. Tượng quản là vị phủ. 3 Hạ quản là u môn. Vị nghĩa là cái dạ dày. Chữ vị có chữ điền ở trên cho nên người ta biết lấy nghĩa dạ dày là vật về thổ, vì chữ điền nghĩa là ruộng.

Bí môn cũng có gọi là vị khẩu, là chỗ đầu dạ dày nối với cuống họng *(thực quản)*.

U môn là chỗ cuối cùng dạ dày nối với ruột non.

Trung quản là tự bí môn cho đến u môn.

Người ta ăn vào dạ dày, rồi hóa sinh tinh khí, bốc lên thượng quản, qua những lỗ thông khí mà tan vào phổi, vào lá lách, để phân phát ra các chi mạch, bởi vậy người ta vì dạ dày là một chỗ để thị bao nhiêu phẩm vật cũng đem đến đấy, mà đồ hóa quá thì dáng bán cho các hạng người trên, cũng nghĩa như vậy.

Dạ dày là cái kho tàng lớn, bao nhiêu đồ ăn đồ uống và khí huyết chứa rỗ vào đấy, cho nên người ta cũng có gọi là cái bể rộng.

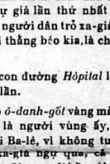
Dạ dày chỉ vì một thước năm tấc, trực kính cũng chỉ vào khoảng ấy, vì một thước năm tấc mà chứa cho số pi để tìm trực kính, thì có 3 ngót năm tấc mới phải) nhiều đến hai thước sáu tấc thì lại có chứa được ba đấu năm thưng vừa bã vừa nước.

Trong dạ dày chỉ huyết cũng nhiều cả.

Nam kinh nói : dạ dày chứa được hai cân một lạng.

Giờ thìn (quãng chín giờ sáng, khí huyết ở kinh mạch rót vào dạ dày).

Tiểu tràng (2)

Tiểu tràng là ruột non, chỗ đầu ruột non tiếp với cuối dạ dày, gọi là u môn ; chỗ cuối ruột non tiếp với đầu ruột già, gọi là lan môn.

Ruột non cũng là cái kho chứa, mà tiêu hóa vật chất, đàng sau thì bám vào xương sống, đàng trước thì bám vào phía trên rốn, bắt đầu từ bên tả gấp đi gấp lại mười sáu lần ; chu vi hai tấc rưỡi, trực kính tính phần ra non năm phân, chiều dài ba trượng hai thước, thì tính chứa được hai đấu bốn thưng bã, và sáu thưng ba về nước.

U môn thì ở phía trên rốn, cách đó hai tấc, đầu ấy ở trên dạ dày để dính nhuyễn rồi, phải qua u môn mới xuống ruột non.

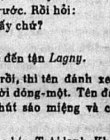
Lan môn thì ở phía dưới rốn, tại ở ở ngay chính rốn bã với nước ở trong sáu chất đồ ăn ra, nước thì thấm sang bong bóng, bã thì tống xuống ruột già.

Trong ruột non huyết nhiều, khí ít. Nam kinh nói :

Ruột non nặng hai cân mười bốn lạng.

Giờ mùi (quãng hai giờ chiều) khí huyết ở kinh mạch rót vào ruột non

Đại tràng

Ruột già là con đường lớn để cho những bã già đồ ăn ở trên dạ dày rót xuống ruột non qua đó mà tống xuống quãng tràng. Quãng tràng là đoạn gốc ruột già), bã già cũ tống hết, lại tiếp có bã già mới ở ruột non tuôn xuống, thay đổi luôn luôn, cho nên người ta cũng có đọc chữ tràng làm chữ *sướng*, nghĩa là thông hoạt, ý bảo ruột già là con đường rất thông hoạt.

Ruột già tiếp với ruột non ở dưới rốn về phía bên tả, gấp đi gấp lại cũng mười sáu lần, chu vi bốn tấc, trực kính một tấc rưỡi, thể tích chứa được một đấu bã, bảy thưng nước.

Quãng tràng là đoạn gốc ruột già, nối với khúc ruột già thứ mười sáu, chu vi năm tấc, trực kính hơn hai tấc rưỡi, chiều dài hai thước tám tấc, thể tích chứa được chín thưng ba lít bã.

Trực tràng tức là đoạn quãng tràng cuối cùng, nối liền dưới liền với xoang môn (xoang môn cũng như cửa đọc hay là phách môn)

Cả đại tràng, quãng tràng, trực tràng, thực danh là ruột già.

Ruột già khí huyết cũng nhiều.

Nam kinh nói : Ruột già nặng hai cân mười hai lạng. — Ruột già gấp đi gấp lại, năm tầng có gọi là bát tràng *(Còn nữa)*

Phàm-năng-Tĩnh

(1) 月 nhục là thịt. 田 điền là ruộng. 月 vị là dạ dày

(2) 腸 tràng là ruột 腸 sướng là thông sướng.

Các việc lĩnh trưng và đấu giá

Ngày 27 octobre 1926 hồi 15 giờ. — Tại nhà Thương-chính Hanoi và Saigon gọi lĩnh-trưng các sở và giấy in cho các sở Thương-chính trong năm 1927. Tiền lĩnh trưng phải khai bằng bạc và bằng xu.

Biên lý để tại nhà Thương-chính Hanoi và phòng kế-toán nhà Thương-chính Saigon.

Ngày thứ tư 27 octobre 1926. — Hồi 13 giờ tại nhà Thương-chính Hanoi và Saigon sẽ đấu-trưng việc in sổ và bán các giấy in dùng trong sở Thương-chính năm 1927. Tiền bán phải tính bằng bạc và xu.

Biên lý để tại sở Thương-chính Haiphong.

Ngày 28 octobre 1926 hồi 9 giờ. — Tại đạo Hỏa-xa phía Bắc, ở nhà ga Hà-nội gọi lĩnh trưng cho các đạo hỏa-xa phía Bắc ở Hà-nội và Trung-kỳ trung-ương ở Tourane.

Lô thứ nhất. — Bảy vạn bốn nghìn kilos (74.000 k.) dầu để lau trục bánh xe.

Lô thứ hai. — Sáu vạn sáu nghìn kilos (66.000 k.) dầu để lau các toa máy.

Các giấy má về việc lĩnh trưng này đã tại phòng giấy ông kỹ-sư chánh đạo hỏa-xa phía Bắc (Bureau de l'Ingénieur Chef de l'Arrondissement des chemins de fer du Nord gare Hanoi) và phòng giấy ông chánh à Hàng-hải (Service Maritime du Tonkin) tại Haiphong.

Ngày 3, 6 và 9 novembre 1926. — Hồi 8 giờ sáng tại sở Kiểm lâm Hanoi bán đấu giá mấy khu rừng của sở Công-sản.

Rừng tỉnh Phú-thọ và Tuyên-quang thì bán vào ngày 3 novembre.

Rừng tỉnh Hải-ninh và Quảng-yên (trừ đảo La Table không kể) thì bán vào ngày 6 novembre.

Và rừng đảo La Table thì bán vào ngày 9 novembre.

Mỗi đơn xin đấu giá chỉ được mua một khu mà thôi.

Ai muốn biết thêm điều gì nên thì cứ hỏi tại sở Kiểm-lâm Hanoi, các tòa sứ tỉnh Phú-thọ, Tuyên-quang, Hải-ninh và Quảng-yên cùng các sở Kiểm-lâm Phú-doan, Phú-yên-bình Phan-thương, Tuyên-quang, Việt-trì, Ao-kơi, Tiên-yên, Quảng-yên, Pho ba-chè, Hongay, Yen-lập và đảo La Table.

Đến thứ ba 9 Novembre 1926 nếu sẽ gọi lĩnh trưng lấy 4.000 mẫi đất, để lập chỗ Vũng Tượng trên đường Paginier Hanoi.

Giấy xin lĩnh trưng phải để đến quan Đốc-lý Hanoi, hạn đến 4 giờ chiều thứ ba 8 Novembre là cùng.

Tiền ký quỹ tạm là 150$.

Tiền ký quỹ nhất định 4.000 fr.

Các giấy má đấu-lý về việc gọi lĩnh trưng này để tại phòng Lục-sự tòa Đốc-lý. Ai muốn xem có đến đấy mà xem, sáng từ 8 giờ đến 11 giờ, chiều từ 2 giờ đến 5 giờ.

Rượu bổ-dào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo kinh-nghiệm của mấy thầy thuốc về những bịnh lạ, làm ốm-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Các thứ rượu nhỏ càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « *Tonique Tonkinois* » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, chỉ nên người bản-xứ giả, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn ; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình ki-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại rất quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS

54, Phố Tràng-tiền, 54

HANOI

Xin xem kỹ các cao-bạch của bản-hiệu ở trang thứ tư tờ báo này.

AI MUỐN LÀM GIÀU

Bỏ ra 20 quan mà may ra được

500.000 quan

Mua một cái trái-đơn của Công-ty Panama, có rút số, độ hoàn lại (Obligation Panama à lots) Lần mua phải nộp ngay 20 quan, còn thì 17 tháng mỗi tháng nộp 20 quan, theo như lệ định trong luật. (Như vậy mỗi ngày độ đánh mấy xu, có thể trở nên giàu có được).

Hễ nộp tiền lần đầu là được ngay cái số trái-đơn mà riêng mình được quyền nắm-giữ, như là mình đã nộp hết tiền rồi vậy, và đến kỳ trái-đơn trúng số về là của mình được hưởng ngay, có tiền lãi ấy. Mỗi trái đơn trước sau tuổi nào cũng trúng một tỉ lệ 500.000 trở xuống đến 1.000 quan, không có thứ cũng được hoàn lại là 400 quan. Mỗi năm có bốn lần rút số, hơn 3-triệu lô.

Như vậy mua trái-đơn thế nào cũng lợi, không khi nào thiệt.

CÓ NHỮNG LỜ SAU NÀY :

130 lô.	500.000 quan	260 lô	2.000 quan
130 lô.	250.000 —	1.300 lô	2.000 —
260 lô.	100.000 —	13.200 lô	1.000 —
260 lô.	10.000 —	1.700.000 trái đơn hoàn lại làm 400 —	

Người có trái-đơn nộp dự cuộc rồi số mãi cho đến khi số trái-đơn nữa mà trúng thì thôi.

Các lô được lĩnh nguyên tiền, không phải trả phí tổn chi cả. Mỗi lần rút số số chiếu được một cái bằng kê số trái đơn trúng số, không phải trả tiền. Các số kê trong bằng ấy đồng với các trái-đơn đã lọt nhà ngân hàng, các nhà có trái đơn có thể đến xem được, theo như điều khoản trong bản luật riêng ngày 12 Mars 1920. Bản luật ấy là một bản luật bảo chứng, giữ gìn cho các nhà có trái đơn, không có điều gì phải nghi ngại cả.

Năm nào cũng có 15 Février, 15 Mai, 16 Août, 15 Novembre thì rút số.

Các ngài muốn dự cho được rút số ấy thì gởi ngay 20 quan đến nhà

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE, France

R. C. MARSEILLE 6576

Tự do diễn đàn

Các nhà buôn nghỉ chủ nhật

Về vấn đề các nhà buôn ta nên đóng cửa nghỉ hay làm việc như thường, trong ngày chủ nhật và các ngày lễ, nhiều các ông đã đem ra bàn luận nhiều lần trên các báo chương.

Nếu đóng cửa hay không, đã nhiều cửa hàng theo nhau đóng cửa, song không được nhất loạt, là vì ta không được đồng tâm, việc làm thường khác hẳn với lời nói; cái nỗi người mình còn cái tính ích kỷ, vụ cái tư lợi hơn là tín nghĩa.

Như việc mấy nhà buôn trong thành phố ta đã cùng nhau định ước đóng cửa một buổi chiều chủ nhật nghỉ; buổi mới nghe chừng các ông sốt sắng, nhiệt thành lắm; song được mấy bữa đã có ông phá cuộc « nghỉ ấy » lại mở cửa hàng như thường.

Vì những lẽ gì ta nên đóng cửa... vì những lẽ gì ta cần phải mở cửa như thường. Lợi hại những thế nào các ông đã nhiều phen bày tỏ, tôi nghĩ cũng chẳng cần phải nhắc lại thêm rậm lời và rườm tai các độc giả.

Riêng phần tôi, tôi tưởng mình ở vào buổi giao thời này; những việc mình làm mắt trông thấy, tai nghe tiếng, bảo là dở cũng không phải là dở hẳn, mà cho là hay vì tất đã được ... trình độ của dân trí ta chưa được cao, ta làm việc gì chưa có thể nhất quyết được; làm làm không không, lắm khi ta phải tùy thời. Lấy chứng việc mấy nhà buôn trong thành phố ta đóng cửa mở cửa thì đủ biết.

Đã hay làm việc gì có lợi tất cũng có hại, chứ không phải là toàn có lợi mà cũng chẳng lẽ chỉ toàn bị hại, nếu toàn thấy cái hại ai còn dám làm, thiết tưởng ta nên cân nhắc cho tường tận, hễ thấy có lợi nhiều ta hãy nên làm.

Vậy dám hỏi việc ấy nhà buôn đóng cửa nghỉ chiều chủ nhật có lợi không?

Bảo rằng không, thì không được. làm việc khó nhọc trong 6, 7 ngày mà được có nửa ngày thảnh thơi, phần xác phần hồn được an nhàn một chút cho khỏe mạnh... lại làm việc thêm linh lợi... vân vân. Như thế ai không cho là có lợi. Song cứ chỉ tình mà xét, cái lợi đó phần nhiều trong số các ông chủ nhà buôn không được hưởng lại thêm cái nỗi thiệt hại không bán được hàng.

Nói ngay trong thành phố ta, ai ai cũng mong ngày nghỉ để được thảnh thơi đi mua đi bán cho kỹ lưỡng, đến các cửa hàng đóng cửa. Đã đóng cửa tất các ông không tiếp khách; đến khách mua hàng người lạ, chẳng nói chi; người quen đến người quen không tiếp khách ra ý phiền, (khách đã gắn nhà hàng mong mỏi vào ai), mất những khách quen, lại thiệt khách mới, khó quá, nếu tiếp ra, đẹp lòng ông khách lại mất lòng bạn đồng nghiệp, nếu ta biết đồng tâm hoặc nói năng, hoặc việc làm, bảo nhau biết nghe nhau, đã không có cái nỗi bực mình. Lại đến các tỉnh xa, cứ nói ngay trong toàn hạt Bắc kỳ; nhân dịp ngày lễ, ngày chủ nhật về Hanoi mua hàng, đến nơi các cửa hàng im ỉm đóng cửa cả; tưởng như thế rất nỗi phiền lòng mà nhỡ nhàng cho người ta. (Đại khái cũng như ý nói ở trên)

Vậy các nhà buôn nên đóng cửa chiều chủ nhật và các ngày lễ cứ bình tĩnh mà xét, lại bất cập vì mình làm việc ấy chưa hợp thời — (Chưa hợp thời; xin trả lời rằng là vì các ông bảo nhau chưa biết nghe nhau, có cái nghị-lực để nén được lòng tư lợi nhỏ mà giữ tấm lòng công tâm làm điều công ích, dìu dắt nhau mưu việc to tát về sau này... lại là vì đa số các ông chỉ ích kỷ, bo bo cái tư lợi... phá hoại cả việc công, phá đổ mọi đường.) Việc ta đóng cửa nghỉ ngày chủ nhật là ngày rất hay, rất nên hô hào, cổ động, nên lắm. Song ta nên chờ thời, chờ cái thời ta có thể quả quyết làm được hãy nên làm, làm mà người ngoài thấy việc ta làm không có bài báo, chỉ nghĩ vào đâu được ta hãy nên làm. Tai ta còn nghe thấy « tưởng đã tài giỏi lắm, có cái bảo nhau đóng cửa một chiều chủ nhật để nghỉ mà chẳng bảo nổi nhau, một việc nhỏ nhen như thế làm còn chưa nổi, chắc bao giờ có chi mưu được việc to tát ».

Ấy đấy, cứ đó mà suy, ta nên liệu bảo nhau lại mở cửa hàng mà buôn bán cho tiện lợi, ta sẽ tránh được những cái hại mắt trông thấy nó sinh bởi cái lòng tư lợi, ích kỷ của nhiều người; như thế ta mong sao mà nó đồng tâm, hiệp lực. Nói mà chẳng làm được, chẳng thẹn với lời nói lắm hay sao?

Ta nên biết gặp thế, ta hãy biết thế, bao giờ trong lòng, trong óc ta, ai ai cũng thấy cái mầm đồng tâm sinh nở tốt tươi, ta sẽ hay.

Phạm-lương-Đông dit Ngọc-Hà

Luận kỷ-niên

(Trích dịch Âm-băng thất văn tập)

Có người hỏi rằng: « Bài luận chính thống của ông, ông biện bác các lẽ, cũng thật là phải, nhưng xét kỹ cái ý của các nhà chép sử ở Trung-quốc, chưa chắc đã toàn như lời của ông; vì rằng sử tất phải chép năm, mà chép năm tất phải dùng niên hiệu của quân chủ, cho nên trong buổi nhiều vua, thì phải lập một vua làm chủ, mà cho các vua kia làm ngụy. Tư-mã Ôn-công cũng đã nói như thế rồi ». ta đáp rằng: « Ừ, có phải thế thì ta lại xin bàn việc kỷ niên ».

Ngày tháng cứ trôi qua đi, ở năm nay mà nói những việc về cái thì giờ đã qua đi, thì gọi là năm ngoái, năm kia, ba năm trước, năm năm trước, mười năm trước, cứ nói ngược mãi lên, thì không có tiếng mà nói nữa. người nói thì lúng túng mà không biết gọi tên là gì, người nghe cũng rối mà không biết là thế vào năm nào. Mà ở đời, trong khoảng vài mươi năm, thì việc năm này với năm khác quan thiệp với nhau rất là nhiều. Người càng thông thái bao nhiêu, thì những việc chứa ở trong óc lại càng nhiều, thường thích ghi nhớ và bàn bạc những việc đã qua từ vài trăm năm, vài nghìn năm về trước. Nhưng mà ngày tháng qua đi, không có hình nhất định, mà cũng không biết gọi là gì, đã không có hình nhất định và không biết gọi là gì, thì những việc mình muốn nhớ muốn bàn, đều không bấu bám vào đâu được. Cho nên phải lập ra một cái ký hiệu để thay, hóa vô hình làm có hình, rồi sau mới gọi tên ra được, bởi thế mới có kỷ niên. Phàm các danh hiệu của các sự vật trong giời đất, căn nguyên cũng bởi đề thay mà gọi, mà kỷ niên cũng là một việc đó.

Phàm đặt ra ký hiệu, thì muốn cho người ta bớt dùng sức óc, cho nên ký hiệu chỉ muốn giản, chớ không muốn phiền. Đương buổi các nước chưa giao thông, nước nào kỷ niên nước ấy, thì ký hiệu không tài nào giống nhau được, là lẽ thường như thế. Đến lúc các nước đã giao thông với nhau, việc giao thiệp một ngày một nhiều, ký hiệu các nước, so le không đúng nhau, làm mệt óc người, thật là không tiện. Cho nên đức Khổng-tử làm kinh Xuân thu có nói rằng các nước chư hầu không được cải nguyên, chỉ có thiên-tử mới được cải nguyên, là để cho thống nhất, cho giản tiện, dụng ý thật là kỹ càng và sâu xa.

Cái tính chất và cái công lệ kỷ niên như thế, vậy thì trong một nước mà có mấy niên hiệu, vốn là không tiện đã đành rồi, nhưng trong một trăm năm, mà niên hiệu cứ đổi luôn, thì không tiện cũng chẳng khác gì, sao thế? một đường tính ngang, một đường tính dọc, phiền loạn cũng như nhau, Bây giờ nếu muốn bỏ cái phiền loạn ấy, thì đường ngang đường dọc đều phải làm cho thông hội vào một. Các nhà chép sử ở Trung-quốc, dùng hiệu của đế vương để chép năm, ý cũng cho đế vương là một vật to nhất ở trong nước; nhưng mà đời vua ở ngôi có lâu dài nữa, cũng độ sáu mươi năm là cùng, còn ra thì có đời chỉ độ mười năm, năm năm, ba năm, hai năm, một năm, có đời lại chỉ độ giăm bảy tháng hoặc nửa năm, lại lắm khi trong một đời vua mà đổi niên hiệu đến mấy lần, rối loạn phiền phức, không còn biết đến đâu mà nói nữa. Xét trong sách kỷ nguyên của họ Tề, hợp cả triều chính thống và các triều tiếm ngụy, cộng cả lại ấy đến hơn một nghìn, chỉ kể niên hiệu các nhà chép sử cho là chính thống, thì từ niên hiệu Kiến nguyên đời vua Võ đế nhà Hán (từ trước chưa có niên hiệu) đến niên hiệu Quang-tự nhà Thanh, trong khoảng hai nghìn năm, niên hiệu đến ba trăm mười sáu. Bây giờ ở trong ba trăm mười sáu niên hiệu ấy, trích lấy một chữ, đem hỏi các nhà học sử, niên hiệu ấy là của vua nào ở đời nào, và cách năm nay là bao nhiêu năm, thì dẫu người có cái tính nhớ tốt đến đâu đi nữa, chắc cũng ngập ngừng mà không dám giả lời quyết ngay được. Vì thế phải nhớ kỹ các niên hiệu, thành ra một việc rất trọng yếu của những nhà học sử, làm hao tổn óc vào việc vô dụng cũng thật là tệ. Ta đọc sử của các nước Thái-tây, chép rằng năm mấy nghìn mấy trăm, hoặc là chép rằng thế kỷ thứ mấy, nhác trông thì biết ngay rằng năm ấy với năm này cách nhau là bao nhiêu năm. Ta lại thấy có người dịch sử Thái-tây lấy niên hiệu Trung quốc mà thay đi, không chép rằng năm mấy nghìn mấy trăm, mà lại chép rằng năm thứ mấy niên hiệu mỗ đời Đường, hoặc là năm thứ mấy niên hiệu mỗ đời Tống vân vân. thì lại rối mù lên không biết đường nào mà tìm, (dịch sử tây mà đổi dùng niên hiệu của Trung-quốc, thật là vô lý, không những là rối loạn khó hiểu, mà lại trái cả cái nghĩa chép việc phải theo chủ, còn như chép việc Trung-quốc mà dùng lịch tây, thì sai lầm không cần phải nói nữa)

(Còn nữa) X. dịch thuật

PHÀM,

Thứ chè tốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon. Thường lắm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè già lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến-động.

NHƯ,

Muốn được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy qui-khách muốn tránh sự biến-động ấy xin chực tiếp quá bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI-HIỆU
số 10, phố hàng Ngang, Hanoi
số 113, phố Khách, Haiphong
số 78, phố hàng Trống, Nam-định
Kính-cáo

LỆ ĐỔI CHỖ Ở

Xin các ông mua báo, khi đổi chỗ ở, muốn bản-quán gửi báo chỗ mới, thì gửi cho bản-quán cái giấy quấn báo, chữa lại thế nào thì biên rõ ràng vào đấy, và gửi theo hai hào (0$20) bằng tem cũng được, để chi tiền giấy quấn khác.

Hễ ai không gửi tiền theo thì cứ để nguyên như cũ hoặc phải trả nặng hơn.

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 1$00

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ
L. BLANC
51, phố Paul-Bert, Hanoi

VÌ MÙA MƯA

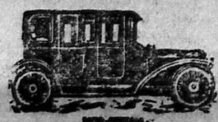
Sang Lào phải đi lối Đông-hà

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI

Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ

LƯỢT ĐI

Đông-hà cứ thứ ba chạy lên Laobao ngủ, sáng hôm sau đi đến Savanakhet đáp chuyến tàu thủy sang Vientiane.

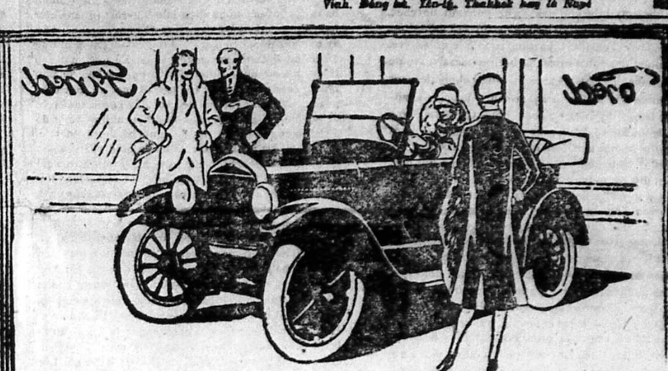
LƯỢT VỀ

Savanakhet sáng sớm thứ hai chạy đến Schepour ngủ, chiều hôm sau tới Đông-hà.

Mỗi chủ-nhật chạy có một chuyến, các quý-khách ai muốn đi xin đánh giây-thép cho biết trước hai mươi bốn giờ để bản-ty liệu xếp xe cho đủ.

Đường đi Huế và Yên-lý đi Nghĩa-hưng ngày nào cũng có xe chạy, xin lấy vé trước một ngày.

Lối đánh giây thép: PHAMVANPHI,
Vinh, Đông hà, Yên-lý, Thakhek hay là Huế

Allez voir la dernière création

AUTOMOBILES FORD S. A.

Ford

Quai Aulagnier ASNIÈRES (Seine)

AU GARAGE AVIAT

AGENT: Angle des Boulevards Rialan et Gambetta — HANOI

« ĐẠI-QUANG » ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

25, Boulevard Tổng-đốc-Phương. — CHOLON

DƯỢC TÁNH LƯỢC GIẢI

THƯỢNG-HẢI HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thử-nghiệm rồi bao không có sự độc địa chi trong thuốc cả.

Trăm nước thạnh suy cũng bởi tại nơi dân mạnh hay là yếu, do nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cứng trong nước và bền chặc gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gấp mà lo xét cho hết sức chớ chậm trễ, phải lo vững bền khí huyết cho lắm. Mới đây trong thế giới đã mở mang muôn việc cũng phải lấy sự mạnh làm đầu sự chắc làm gốc. Vậy thì thứ thuốc Huyết-trung-bửu là thiệt rất bổ huyết cả can tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy:

Mẫu liệm thuốc bắc ở các tỉnh lên trong tam kỳ đều có bán.

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi, vậy uống thuốc luôn thuốc Huyết-trung-bửu nầy bảy bữa thì da thịt trở nên đỏ, sắc mặt tốt tươi khi chưa uống thuốc nầy thì lấy chích trên đầu ngón tay ra máu ít nhiều trên miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thế nào rồi đến khi đã uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chích máu nhiều trên giấy thấy sắc máu trở nên đỏ tươi còn dùng được lâu thì mập hơn khi chưa uống thuốc còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nửa cân, còn khi chưa uống hãy cầm vật chi nặng dở lên thử coi sức mạnh dường nào, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm thử vật dở lên như không biết nặng, vậy thì phải biết thuốc *Huyết-trung bửu* nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Còn như người máu huyết không đặng đầy đủ ít muốn nói chuyện, nếu uống *Huyết-trung-bửu* phần khí đầy đủ và bất hoặc nói đến ba bốn giờ không nhằm mà rất vui vẻ vậy thì phải biết thuốc *Huyết-trung-bửu* rất hay và qui báu là dường nào.

Còn người huyết hư bước ra đi không được nửa dặm đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rồi chạy đến một dặm đường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như ham dâm thái quá thì tạng thận đã kém suy, thì phần ngươn lạnh uống thuốc Huyết-trung-bửu sáu bảy bữa thì thêm tinh thần lại và ấm hơi khí bởi nhờ máu mà ra, hễ phạt huyết kém thì tạng thận phải kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là bổ thận, vậy thì thấy những chứng bịnh nói trên đó đều phải biết sức hay dường nào.

Lại còn thí nghiệm người vú ít sữa không tốt uống thuốc nầy sáu bảy ngày thì người vú có sữa hơn 3 phần khi trước và tốt, còn người đờn bà đương giáp tháng khi bầm khi dợt khi trồi khi sụt làm đau bụng hoặc ra như làm băng không dứt, uống luôn một tháng thì huyết trở nên đỏ tươi và đúng ngày không đau bụng, còn uống luôn mỗi tháng chẳng hề trồi sụt những điều nói đó đều làm chứng rõ thuốc huyết rất báu là dường nào.

Thường khi con nít nó mất sữa ngôi tiên thiên đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng, phải biết rõ bịnh ấy là tại khí huyết chưa đủ hoặc bịnh cam tích cũng bởi đó mà ra, như con nít từ 3 tuổi đến 6 tuổi khi nó ăn cơm rồi phải cho uống thuốc Huyết-trung-bửu một muỗng cà-phe mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh mẽ xương cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ máu đều đủ đến già nó không hay đau đớn.

Một người đờn bà đường kinh không đúng hoặc khi trồi khi sụt hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lại và đậu thai uống thường đến khi sanh đẻ mau mắn và có sức mạnh lại ngày sau đứa con ấy cũng vô bịnh vì đã có bồ dưỡng khí huyết trước thì cái sữa của người đàn bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẽ, còn người đàn bà huyết khí hư thì sanh rầu buồn lo lắng nằm ngồi không yên lại can hỏa hừng lên làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc Huyết trung-bửu thì huyết khí tốt lại can hỏa chẳng hừng lên khỏe khoắn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.

Có người tuổi trẻ ngôi tiên thiên và ngôi hậu thiên suy kém ham việc dâm dục khí huyết hao kém sanh ra vàng da mặt, hay xây xẩm tối tăm đau lưng lỏng gối tay chơn yếu đuối can thận suy kém và đau long cái óc làm ra lỗ tai lùng bùng, thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần lần nó có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đều tiêu hết.

Một người học hành kia phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, như đặng dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh và khí huyết đầy đủ lại, và nở nang lành vẻ con người rất nên xinh đẹp.

Một người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối hãy dùng thuốc nầy thì tự nhiên tóc xanh và rất đen lại có sức mạnh da thịt hết dùng thường ngày thấy thêm sức già nên trẻ.

Cách dùng: Người lớn mỗi ngày uống ba lần trước khi ăn cơm nửa giờ hoặc ăn rồi mỗi lần một muỗng ăn súp vậy khuấy nước sôi ấm mà uống.

Giá mỗi ve nhỏ ... 1$20 — Giá một ve lớn.... 2.00

Trữ bán tại Đại Quang-Dược phòng 25, Bd. Tổng-đốc-Phương N° 25 Cholon.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Cải lương Hí-viện

Rạp hát mới
42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Sắp sửa diễn
CHÂU VỀ HỢP-PHỐ
Chèo cải-lương

Tối thứ hai 25 Octobre
Thu nửa tiền
GI GHẾ ĐA ĐOAN
Mấy đời bánh đúc có xương.
Mấy đời gi ghẻ có thương con chồng.

Tối thứ ba 26 Octobre
GIẢI ANH HÙNG,
GÁI THUYỀN-QUYÊN
Sự tích thật hay, vui trò đẹp lớp và buồn cười suốt từ đầu đến cuối.

Agents d'Annonces en Europe :
L. MAYENCE & Cie
9, Rue Tronchet, PARIS
19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

NHÀ BÁ-CHUÔNG

Tức là hiệu Bào-chế MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.
Chế toàn bằng chất : Santalol
chất : Salol
và chất : Urojormine

3801 Giá 1$30 một hộp

Dépuratif Ribal

Thuốc lấy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền : 1$30

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền : 0$80

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ
L. BLANC
81, phố Paul-Bert, Hanoi

3802

茂 MAO-SENG 盛

57, Rue Jean-Dupuis (Phố Mới), Hanoi
MÁY NÓI SỐ 248

Hiệu tôi mở từ năm 1889, kể được 31 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, cống, chân-song bằng xi-mo. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.

Hàng tốt, giá cũng hạ, ai hiệu tôi muốn mong đóng khách Qui-khách có dùng xin mời chiếu cố.

3012 GIÁO-THỤ[illegible] tinh cẩn

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Sắp sửa diễn
HỢP-PHỐ HOÀN CHÂU
Hát lối cổ

Vai trò nào theo câu hát ấy. Bạn hát đương luyện tập, xin tình-nguyện hát lối đường trường theo lối cổ.

Bản-hội sắp mở một :

Cuộc hát đấu rất rực rỡ

Tuồng Nam, tuồng Bắc, chèo Kim, chèo cổ, cải-lương đủ các giọng, các lối và các điệu.

Có giải thưởng to

Nay hiện đã có linh 50 vai vừa đào, vừa kép ở Hanoi và các tỉnh về, tình-nguyện xin hát.

Bạn hát còn ai muốn dự cuộc này thì gửi giấy ngay cho bản-hội trước ngày 30 octobre 1926.

Khi nào khai diễn bản-hội sẽ loan-báo trước, và sẽ mời các quý-khách cùng các hội-viên đến chứng giám.

Tối thứ hai 25 Octobre 1926
Hát tuồng
HOA-DUNG TIỀU-LỘ

Tối thứ ba 26 Octobre 1926
Hát chèo
NGU-GIA CÔNG-TỬ

Tích hát này có vai công-tử rất buồn cười, các qui-khách đến xem thì mới biết tích này vui trò từ đầu đến cuối.

3005

NHÀ BÁ-CHUÔNG

Tức là hiệu Bào-chế MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc :

Peptonate de fer MONTES

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy đợt.

Giá tiền 0$90

SÁCH MỚI XUẤT-BẢN

Các Tiểu-thuyết và các sách, các truyện quốc-ngữ mới xuất-bản muốn đem gửi bán tại Haiphong được cẩn-thận và tiền-nong chu-tất, nên gửi hiệu *NAM-TÂN, bán sách, số 24, phố Bonnal, Haiphong bán giúp.*

3843

NHÀ BÁ-CHUÔNG

Tức là hiệu Bào-chế MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bánh đi rửa, xưng da dầy, đau dạ dầy, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc :

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai : 1$40

Có bán tại : Nhà Ba chuông, Hanoi

3003

MỚI TÁI BẢN

QUỐC-VĂN GIÁO KHOA THƯ

Lớp Đồng-ấu
Giá bán 0$10

Bán buôn và bán lẻ xin viết thơ cho
M. BÙI-XUÂN-THÀNH
Quản-lý nhà in Trung-Bắc tân-văn, 61-63, Phố hàng Bông. -- Hanoi

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Lễ đại tường đức Khải-định. — Ngày 26 Octobre là lễ đại tường đức Khải-định. Quan phụ chính thân thần, các vị hoàng-thân, và tất cả các vị thượng quan sẽ dự lễ ấy.

Lụt to. — Suốt trai ngày đêm 12, 13 tháng 9 ta tức là 18, 19 Octobre 1926, trời mưa to gió lớn cây đổ nhà xiêu hư hại cũng nhiều. Đêm 16 khi vào khoảng 2 giờ gió càng to nước nguồn dẫy xuống lụt ngập cả miền trung hạ bạn. Chỉnh tại kinh thành Huế, các miền hàng tỉnh, như là Phú-cam, An-cựu, Nam-phổ, An hòa lụt nước ngập cả nhà cửa. Suốt đêm ấy có lắm nơi là tiếp sau vỡ rằng nước trôi nhà, đến sáng mai người ta trông thấy giữa dòng sông cũng có nhà trôi và cây đổ nhiều lắm. Những nhà bị trôi đổ, phần nhiều ở miền thượng-bạn, bị nước nguồn xuống thình linh nên phải hiểm nguy, song khi trôi đến dưới hạ bạn thì người ra cứu vớt được sống cả.

Trận lụt nầy to lắm mà sau khi lụt nước đã dựt ra bớt, trời vẫn cứ mưa hoài, chẳng hay còn cái lụt-độp nào sẽ đến nơi tiếp theo nữa chăng ?

Miền trong và miền ngoài các tỉnh cũng bị lụt, thơ từ không gởi được, ô-tô xe hỏa lắm nơi bị nghẽn, sự lưu thông vì đó mà trở ngại mất nhiều. Trong tiết thu đông nầy, trời thường có mưa lụt suốt tháng chín tháng mười, qua tháng mười một thôi, trong ba tháng ấy trời hay mưa lụt thì những người hành khách cùng hàng hóa gởi đi miền trong phải nên cẩn phòng.

Cái lụt nầy tuy lớn, song không hại đến mùa màng và hoa lợi thì cũng là một sái lụt thuận theo thời tiết vậy.

Bị giây đèn quấn chết. — Tối hôm 18 Octobre tại sau trường thi cũ (trong Thành) có một ông già chừng 60 tuổi thấy nước lụt to mới đem rờ vào bên hè để tắt rơi. Vào khoảng tám giờ, ông về nhà ăn cơm, rồi lại trở ra, khi ra gần đến nơi thì trời tối tăm không trông thấy cái giây đèn điện đứt nằm ở giữa đường thì đã cuốn mình ông, ngã lăn ra đó mà chết. Một bồi linh tuần-thành ở tàu thuyền đi tuần đến nơi trông thấy lập tức đi báo quan. Chẳng bao lâu thì ông chú nhà máy đèn đến cùng những người thợ đèn mới gỡ giây đèn rồi vực tử thi đem về nhà thương. Đáng thương thay! ông già đã bảy nhiêu tuổi mà còn chưa hiểu những điều hại phi thường ấy. Tại những nơi thành phố có đèn điện, có giây thép giăng, thường mỗi khi có mưa to gió lớn, thì giây điện hay đứt, ai chẳng may bị giây ấy quấn nhằm thì chết, nếu như mình đi đôi giầy bằng gỗ mà trên đường khô khan rải bị nó vấn vũng vẻ hại, chỉ như có đi giầy mà lại ướt thì lại cũng không gỡ được.

VINH

Có phải là giết vợ không ? — Có tin đồn rằng đêm vừa rồi, có một người khách có một vợ Tàu và một vợ Nam, vợ Nam làm lẽ, không biết chồng và vợ cả hất bình với vợ lẽ thế nào, mà nỡ cùng nhau giết người vợ lẽ, rồi lại âm mưu đem chôn ngầm đi, êm thấm cả.

Chưa biết tin thực hư thế nào, nhưng tưởng cũng nên mách các nhà đương chức biết mà cho đi xét xem sao.

QUẢNG BÌNH

Việc quyên trợ giúp dân bị lụt ở Bắc-kỳ. — Tuân theo tờ thông-tư quan Khâm sứ Trung-kỳ cho khai quyên để giúp dân Bắc-kỳ bị lụt, các quan thủ-hiến bản-hạt đã lập hội-đồng chuyên-ký những ông có tên sau này sung chức hội-viên để lo-liệu việc quyên-trợ.

Ở tỉnh-thành :	MM. Ng-trọng-Thăng Lê-khắc-Tuệ, Trần-Kinh, Phạm phú-Lượng
Roon :	Đỗ-phú-Tứ,
Quảng-trạch :	Nguyễn-văn-Tây Nguyễn-Huệ,
Quảng-ninh :	Lê-Bình,
Lệ-thủy :	Nguyễn-Xiển,
Bố-trạch :	Nguyễn Tư,
Tuyên hóa :	Trần-Bình.

Số bạc quyên-trợ ở tỉnh-thành hiện được 380$00, ở Roon 134$00, Quảng-trạch 100$00; còn các hạt khác thì, đương quyên chưa kết-liễu, chưa rõ định-thật được bao nhiêu.

Việc quyên-trợ này, vẫn biết xuất tự lòng thành của các nhà, chớ không có điều gì cưỡng-bách, nhưng đối với lương-tâm, đối với nghĩa-vụ thì thật là tự mình phải cưỡng-bách lấy mình đó vậy ; thử nghĩ xem đã gọi rằng càng chung một nòi một giống, một giang-sơn, một thổ-vũ, thì có hạng gì trong Nam ngoài Bắc, đã không hạng ngoài Bắc trong Nam thì trong lúc bị tai-nạn ghê-gớm thế này, thảm-hại thế này, có lẽ đâu lại ngảnh mặt làm ngơ được chăng ?

Vậy nay các hạt đương làm nỗi như là Quảng-nam, Lệ-thủy, Bố-trạch, Tuyên-hoa, biết trông cậy vào đâu cho chóng có hiệu-quả ? — chính trông-cậy vào các ngài đã ra tay đảm-đương cái chức-vụ lớn-lao đó phải hết sức hết lòng, xin chớ ra tuồng hờ-hững, sau nữa cũng nhờ vào bà-con trong hàn-hạt kẻ ít người nhiều, gió gió làm bão, để nâng-đỡ trong khi chị ngã. . . . . Mong thay ! ! !

H. S.

TOURANE

Bão lụt. — Lần trước mưa to gió lớn một trận dữ dội, rồi nắng tạnh lên được, ai cũng tưởng là trời còn làm biếng được lâu, kẻ miền nhà nông đều có lòng mừng rỡ. Chẳng ngờ mới tạnh ráo đâu ba bốn hôm, đã thấy trở trời, rồi nổi cơn gió bão khác, so với lần trước lại càng dữ dội hơi phần. Suốt từ chiều tối 17 cho đến hết đêm 20 octobre gió thổi dùng dằng, mưa tuôn như trút nước, đường sá đồng điền trận ngập mênh mông, cây cối đổ gẫy ngổn ngang, người bỏ thì sóng cao ngất trời, nước bủ tràn lên ngập cả bãi cát ; trông cảnh tượng thật rất rùng rợn, nhất là hôm 19 mưa gió liên miên suốt ngày đêm không nhỏ dứt hột, ngoài bể thuyền bè chìm đắm mất nhiều, trong các xóm làng những chỗ nhà tranh lắm nơi bị đổ sập.

Hiện mới biết được có ba chiếc thuyền chài, và một chiếc ghe vỏ bị chìm ; chiếc ghe vợ chồng chèo một diệu khách, ra khỏi cửa bị gió to sóng lớn quá phải chìm, trong ghe chỉ hai vợ chồng thuyền chủ, vợ được tấm buồm đưa vào bến Sâu là được sống sót, còn đến con, và một người khách, hồn đều lại bọn, đều chết đuối. Ba chiếc thuyền chài thì khi gặp nạn người trong thuyền lên được cả, chỉ có ba người bị trôi ra bể, chết mất một còn hai người nghe nói nhờ cá ông đưa vào bờ được thoát nạn.

Đường xá hư hỏng rất nhiều, đường xe hỏa từ Tourane đến Huế đứt mất hai đoạn, một đoạn bên trong làm Phú-gia, và một đoạn ngoài làm Siên chiểu ; hai chuyến xe ra vô sáng hôm 19 đều phải chạy ei ngược, trễ mất 5 giờ đồng hồ. Đường Huế Đông-hà cũng bị hư nhiều, từ Đông-hà vào Phò-trạch xe lửa phải đình không chạy được. Hiện nay đường Tourane Huế đã chữa xong, chạy như thường còn đường Phò-trạch Đông-hà vẫn còn đương chữa, chưa biết bao giờ mới được thông hành. Đường quan từ Ái-vân vô đến suốt tỉnh Quảng-nam, cầu cống sập đổ, hư hỏng nhiều lắm, đã 4, 5 hôm nay đường giao-thông hỗ hào, sự thương mãi gao dịch và vận tải thơ từ đều bị đình trệ cả.

Mùa lúa tháng mười, thì nhà quê bị lụt to, đồng điền ngập cả, nên lúa lớp mới trỗ bị nước ngâm thối, lớp gần chín bị cá ăn mất, thiệt hại rất nhiều. Thế là mùa tháng mười năm nay nhờ được độ trước mưa nắng điều hòa, lúa trỗ đều đặn, nhà nông đã có phần mừng rỡ sẽ trông ; nào hay bỗng gặp cơn bão lụt thình lình, cơm đã sắp và vào miệng mà còn trật đũa.

Ấy là mới một trận bão lụt sơ sơ, mà thiệt hại hư hao như vậy đó. Mong rằng năm nay chỉ một trận ấy rồi thôi, đừng bị cơn nào nữa.

Việc Nam-kỳ

TÂY-NINH

Viên đạn vô tình. — Cách vài bữa đây, tên Tô-văn-Đặng mượn súng ai chưa rõ được (may chưa ra mặt) bắn tụn lại đi bắn chim trên Gò dầu-hạ (Tayninh) trưa mặt ghé nhà tên Kia mà đụng nắng. Sáng đi nạp bị rồi mà đề le linh, để trên vàng, còn Kia lật đật trải chiếu lấy trầu ; thình linh Đặng đụng chạm sao đó, con cò nó nhảy sáng nổ cái bàn, viên đạn xỉa ngay hàng con Kia. Lật đật chở xuống nhà thương chợ Rẫy, thì hồn kia về tiên cảnh. Nghe nói Kia năm nay 18 tuổi, còn mấy hôm nữa thì cưới vợ. Thảm thay !

Nghe nói thì Đặng với Kia con cô con cậu, và thù vì cờ bạc, song việc còn chưa xử, để coi tòa xử sao.

Thu-Cảnh
Trăng hàng ?

VỆ-SINH-BÁO

Direction : 59 Rue Paul-Bert — Hanoi — Téléphone N° 96

Tòa báo VỆ-SINH đến nay đã nhận được ngót một vạn bức thư xin gửi cho báo biếu không. Vậy chi nay mai là một số báo biếu không và Báo-quán không nhận giấy xin nữa. Vậy ngài nào còn chưa gửi lên đến thì nên kíp gửi, kẻo muộn.

Nay làm số mới, vậy ngài nào xưa nay vẫn nhận được báo, cũng cứ viết thư về cho thì mới có tên vào sổ mới mà có báo biếu gửi đến.

Cho tiện việc vào sổ, xin các ngài viết thư thật vắn tắt, và cốt nhất là *biên tên và chỉ chỗ ở cho rõ.*

Ở góc bức thư, xin *để tỏ lên tỉnh* các ngài ở vào nữa, để khi đến nơi, xếp ngay thư tỉnh nào vào tỉnh ấy cho tiện.

3002 Vệ-sinh-báo

« NHỮNG KẺ KHỐN NẠN »

(LES MISÉRABLES)

Soạn giả : Victor Hugo
Dịch-giả : Nguyễn-văn-Vĩnh
VĂN PHÁP VÀ VĂN QUỐC-NGỮ ĐỐI NHAU

GIÁ BÁN : Phần thứ nhất, quyển thứ 1, mỗi quyển.		0$50
—	— 2, —	0.45
—	— 3-4, —	0.35
—	— 5-6, —	0.45
—	— 7-8, —	0.65
Phần thứ hai, quyển thứ 1.		0.45
Tiền cước gửi Recommandé, mỗi quyển.		0.20
—	*cả 6 quyển gộp làm một.*	0.60

Quyển thứ ba và thứ tư, phần thứ nhất đóng nhập một.
— năm — sáu —
— bảy — tám —

GƯƠNG SOI SAINT GOBAIN

Gương làm :
« PARE-BRISE AUTO »
Khung gương bằng gu trạm và khung thiếp vàng kiểu mới đẹp và rẻ
Hỏi TRỊNH XUÂN NGHĨA 7, Rue du Chanvre Hanoi — Tél. n° 250

Thưởng nguyệt đêm thu

Có mấy công-tử, nhân đêm thu vui vẻ, rủ nhau giăng trong, muốn để chơi cái thưởng nguyệt trong năm bình khang. Đến nơi nghe chỉ có bông, chỗ kia đâu, vào công tử thấy cảnh thấy người thì lòng thường người đến hoa lại càng nỗ nức, liền vào một nhà chị em kia chưa có khách hát. Vào đến nơi chuyện trò chỉ kỳ một hồi thì chỉ em pha nước dọn bánh ra để tặng các công tử thưởng nguyệt đêm thu. Đang ăn uống một công tử nói rằng : — Các chị đã mời được tinh bánh ngon thì sao không bảo chè thơm, lại quên thứ chè quái gì thế nầy chẳng có hương vị gì cả.

Vì chỉ em thấm sẽ mua thứ chè lạ hiệu, thấy các công tử chê hai không biết giá nhời lại làm sao mấy tìm cách nói đối rằng :

— Thưa các quan, chỉ xin quý chỉ có chè Kim-Thái là ngon nhất, nhưng vì chúng tôi không tìm thấy hiệu, mấy phải mua thứ chè nầy, xin các quan xơi tạm vậy.

Một công tử thấy nói thế biết chỉ em muốn quịch mình, liền ngâm ngay một câu rằng :

Nhân vui tiện bước tìm vào
Chén chè Kim-Thái đầy nào thiếu chi
Sẵ ba bông ngang lạ gì ?
Hiệu con mụ tổ ai thi chẳng bay
Cớ chi em nghe xong biết rằng cảnh nồng chè lạt đã thua nên cứ nín thít không giám thở ngán gì ra nữa.

Tam-Nguyên

PHÒNG CHẨN BỆNH VÀ HỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB

52 Phố Đồng-khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn — Thay răng cứng răng — Trám bệnh.
Có phòng khám bệnh cho người An-nam mỗi ngày.

Tarif gửi [illegible] 2-05

Trung Bắc kỳ Lâm-sản Công-ty

(Rừng Bảo-đài, Rừng Phố-mỏ, Rừng Hạ-cương)

Chính sở tại Hanoi, 63, Phố hàng Bông
Điện-thoại số 150

CỦI, THAN,

GỖ LIM XANH HẠ-CƯƠNG, tối có tiếng, cả cây từ 7 tấc trở lên để làm cột nhà.

RỪNG, NỨA và các thứ lâm-sản nước Nam.

Có xưởng tại Bắc-cạn, Tuyên-quang, Bắc-ninh

Rắc thuốc bột

SUDOL

thì tức khắc tuyệt nọc.

RÔM-SẢY

Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudel thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rôm-sảy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

Một hộp lớn : 0$50

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

Số nhà 59, phố Tràng-tiền

HANOI 3002

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU

BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khí huyết suy yếu, thần thể mỏi mệt gầy còm, hay bị kém huyết sinh ra rao phổi, làm cho hay ho vật.

ẤY LÀ :

THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT MÁU BÔ 1$40

3001

PARFUM des HUMANITÉS

(SỞ-KỲ THANH-HOA)

Soạn-giả : E. VAYRAC

Dịch-giả : NGUYỄN-VĂN-VĨNH

Vần chữ Tây và chữ Quốc-ngữ đối nhau, giá mỗi quyển. . . . . 2$00

Chữ Tây riêng hoặc chữ Quốc-ngữ riêng, giá mỗi quyển 1.00

Ở các tỉnh, xin đính thêm tiền cước gửi

Recommandé : 0$30 thứ 1$00

và 0$30 thứ 1$00

BÁN TẠI BẢN-QUÁN

Thuốc chữa bệnh sốt rét rừng rất thần hiệu. Chỉ uống một lọ cũng đủ khỏi bệnh.

Ở các hàng bào-chế Đông-pháp có bán cả. 3056

Bình-thế-thuốc

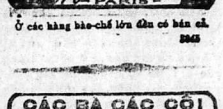

THUỐC LẬU (SANTAL MONAL)

Sự nóng buốt ở bệnh lậu thường hay làm cho đau đớn ở trong đường tiểu-tiện, bàng-quang, quả-thận và làm cho mụn mọc lên ở các cơ-quan ấy nữa. Vậy thì thực là khó chữa cái bệnh nóng buốt mà đã yếm khiếm vào các cơ-quan ấy, song dùng thuốc *Santal Monal* thì thực là dễ khỏi, vì thuốc này điều-trị ở trong, khi uống vào thì làm lẫn với nước tiểu mà thành ra xanh và rửa rày những vật bẩn đã sinh ra bởi sự nóng buốt.

Khi mới bắt đầu có mủ mà dùng ngay thuốc *Santal Monal* thì hết đau đớn, hết sưng, hết buốt, và không còn tăng bệnh lên được nữa. Phải nên biết rằng vì sự nóng buốt thường hay sinh ra đau ngoo-hành, bàng-quang, quả-thận, và chuyển sang các cơ-quan khác mà có thể sinh ra bệnh nặng được. Thực như vậy, cái sự nóng buốt ấy lại còn chuyển sang châu-huyết, lần sang quả-thận mà sau lại chán lên đến tâm can tỳ phế được nữa.

Vậy thì khi mới bắt đầu có mủ phải nên cần mà chữa ngay bằng thuốc *Santal Monal*, như thế mới có thể khỏi hẳn được, mà không hại gì đến sức khỏe cả, và mới có thể cạnh tranh với đời được.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả. 3065

Rượu mùi chính-hiệu Marie-Brizard

(LIQUEURS MARIE-BRIZARD)

Uống rượu mùi, phải trọn thứ chính-hiệu :

Anisette Marie Brizard
Cacao Chouao Marie Brizard
Curaçao orange ou blanc Triple sec
Cherry Brandy
Peach Brandy
Fine Pale Brandy
Rhum Charleston supérieur

TOÀN LÀ THỨ RƯỢU NGON VÀ BỔ

THẾT KHÁCH RẤT LỊCH SỰ !

Bán tại L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane. Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saigon, Pnom-Penh. 3007

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI

MUA SẮM 1926 1927

MÁY THÁO KÉP và đóng kép, kiểu Anglais		0$80
ĐẠN SÚNG J. R. cal. 12 et 16, la boîte de 12		0$90
MÃ TỬ có chất nhồi, cal 12 et 16, mỗi bao nặng 25 grammes		1$00
TÚI ĐEO ĐẠN bằng toile havane, rabat cuir, có túi gai		2$75
GIẦY ĐEO ĐẠN bằng toile havane, ống bằng da		1$25
VẢI TRẮNG mỗi hộp nặng 200 grammes		0$40
LIỀU đong chì và đong thuốc T và M		0$80
VỎ ĐẠN xanh bán thuốc đen, cal 12	Một trăm.	1$60
cal. 16	»	1$55
VỎ ĐẠN mũi đa cam bán thuốc T, cal. 12	Một trăm.	3$20
cal. 6	»	3$00
VỎ ĐẠN (saumon) bán thuốc T, cal. 12	Một trăm.	2$80
cal. 16	»	2$70
ĐẠN GIẾM đủ các hạng	Mỗi túi 5 kil.	2$30
THUỐC ĐỊN	Mỗi hộp 100 gr.	0$40
THUỐC T	Mỗi hộp 100 gr.	1$10

Có bán đủ các thứ súng thượng hạng « DARNE » « CHARLIN » « VERNEY CARRON »

RƯỢU PIPPERMINT

ĐỜI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Rượu này uống mát khan tiếng và tiện. Làm bằng đường tía sạch.

ĐÃ CHỮA NHỮNG CHỨNG BỆNH-ẢO

Pha lộn với nước, rượu Bạc-hà Pipperminl uống lấy làm mát mà lắm. Hãng cất ra từ năm 1796 ông GET FRÈRES ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

NẾU ngài tiếp được hàng-hóa ở Pháp gởi sang, nên giao cho M. **A. BUDELOT**, Transitaire, 3, phố Francis Garnier ở Haiphong nhận hộ để giữ-gìn khỏi hư-hỏng và mất

3059

---

hế nào là bệnh trị ?

Bệnh chỉ là mọc mạn trong ngài chẳng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại-tiện lại thấy ra huyết. thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kíp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chàng.

Vậy xin Liệt qui lưu tâm giới thiệu cho vạn tạ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM

TRÍ KHOA Y-SINH

26, Phố hàng Buồm, Hanoi

1063

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

CÁC BÀ CÁC CÔ

Có nhuộm vải hàng lụa mà THÌ NHỜ KHÔNG CÓ MÓN-VỊ NÀO tốt hay bằng thuốc hiệu

"LA MAURESQUE"

Tại tiệm thuốc ông LAFON và LACAZE và cùng các tiệm khác.

Vve C. FERCOQ, à PARIS (Seine) France

SƯU CỦA ÔNG CỐ DANH TIẾNG LAROCHE CHẾ RA NHỮNG LÀ

QUINA-LAROCHE

THUỐC BỔ VỊ TRỪ SỐT RÉT

CÁCH DÙNG

Rượu QUINA LAROCHE nhất thiết phải uống từ một ly tới ba ly, ăn bữa nào thì uống trước bữa ấy. Cần nhất là mỗi một bữa đừng bỏ uống một ly nếu 8 ly trước có rét 3 giờ rưỡi, thì 9 ly chớ nên trước có rét sớm giờ.

Thuốc QUINA LAROCHE thường thì nên, không phải được mà khi trời nóng nực 10 phần nước về mà uống cho đỡ khát.

COMAR VÀ CÔNG-TY

Ông thầy bán thuốc danh nhất tại Paris

3046 b

COLLYRE JAUNE

SELON LA FORMULE DU

DOCTEUR CASAUX

DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE

PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE

THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y-KHOA BÁC-SĨ CASAUX

Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoi, đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam.

Kiến-hiệu lạ thường — Không sốt

Đỡ lâu không hỏng — Rẻ tiền

Giá một lọ có ống nhỏ rọt . . . . . 0$90

ĐỘC QUYỀN BÁN TẠI :

PHARMACIE CHASSAGNE

59, RUE PAUL-BERT, HANOI

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kê-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31. Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

VỀN ĐỀN ĐÓ MÀ HỎI :

KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và dàn bà ở cữ . . . . . Một lít re :* **2$10**

Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai :* **1,25**

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai :* **1,25**

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm ưng 3 hay 4 muỗm. . . . . Một chai :* **1,25**

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai :* **0,80**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thư về, bản hiệu xin trả lời ngay

Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu 3005

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghịp.

Mắc bệnh ghịp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghịp, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets

3001

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng :

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là :

Đau tỳ vị, bệnh dầy, bệnh ợ chua, vân vân...

Giá bán : 0$65 một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

9, Rue Paul Bert, Hanoi

3002

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chi-dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi :
21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900,
4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 1924,
10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

TƯ BẢN DỰ ĐỊNH : Francs **20.000.000**

TƯ BẢN NỘP RỒI : » **68.100.000**

TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGÂN NGÀY 30 JUIN 1294 : » **81.049.020**

Chánh quán tại : Paris (VIIIe), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự : M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).

Phó trị-sự : M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.

Tổng chủ nhiệm : M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des titres).

Hiện viết tắt để gửi điện-tín : INDOCHINE. 3043

Le Gérant : NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)